

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΑΡ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ 25851

ΗΜΕΡ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ 4/4/88

ΤΑΞΙΝ. ΑΡΙΘΜΟΣ

1 ΓΕΝΑΡΗΣ - ΦΛΕΒΑΡΗΣ 1986

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ. ΤΕΥΧΟΣ Β ΔΡΧ. 80
ΚΟΝΙΤΣΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ
Μετά ένα χρόνο Σ.Ε.	1
Γυναικείες κουβέντες Ε. Παπαμιχαήλ	2
Ελεύθερο Ανοικτό Πανεπιστήμιο	3
Συνέντευξη με τον Δήμαρχο	6
Αλβανία, Σ. Τουφίδη	9
Επιδρομές Σλάβων, Ν. Ρεμπέλη	9
Εξωραϊστικός Σύλλογος Κόνιτσας	13
«Κονιτσιώτικα» Αν. Ευθυμίου	15
Ηπειρώτικα Γεφύρια (βιβλιοπαρουσί- αση)	16
Κεράσοβο (βιβλιοπαρουσίαση)	17
Αυτοί που φεύγουν	18
Αναγνωστοπούλειος Σχολή, Γ. Λυμπε- ρόπουλου	19
Αλληλογραφία - Εξωραϊστικός Πηγής .	20
Ανοιχτή Επιστολή προς τους Προέδρους Κοινοτήτων	21
Νέα από το Νοσοκομείο - Δήμο	23
Δραστηριότητες Παδιωτών	24
Μια Δωρεά	25
Σύλλογος Εξοχιωτών	26
Νέα από την Πατρίδα	27

Εκδίδεται
από Συντακτική Επιτροπή
Ηλίας Ανδρέου
Θεόδωρος Γκιοξάρης
Θεόφιλος Ζώτος
Σωτήρης Τουφίδης
Ίκαρος Τσιάγκης
Κατερίνα Τσουβάλη

Υπεύθυνος σύμφωνα
με το Νόμο:
Σωτ. Τουφίδης
Κόνιτσα 44.100
Τηλ. (0655)
22.464 - 22.212

Ετήσια συνδρομή Εσωτερικού Δρχ. 500
Ετήσια συνδρομή Εξωτερικού Δολ. 20,
μάρκα 50
Αλληλογραφία - Συνδρομές - Εμβάσματα
στον Υπεύθυνο του περιοδικού και στο
βιβλιοπωλείο «ΕΛΕΓΕΙΟ» του Θ. Ζώτου

ΜΕΤΑ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ

Ο πρώτος χρόνος έκδοσης του περιοδικού μας στην Κόνιτσα έκλεισε κιά-
λας.

Με την ευκαιρία αυτή, πιστεύουμε πως είναι χρήσιμο να κάνουμε ένα σύν-
τομο απολογισμό και να εκθέσουμε κάποιες σκέψεις φίλων και δικές μας.

Όταν πριν ένα χρόνο αναλαμβάναμε την ευθύνη έκδοσης του περιοδικού
στην Κόνιτσα, παρά τη δική μας αισιοδοξία κι όσων με λόγια και έργα μας πα-
ρότρυναν να αναλάβουμε το εγχείρημα, καθόλου δε φανταζόμασταν πως το πε-
ριοδικό θα γίνονταν αποδεκτό σε τόση έκταση και τέτοιο βαθμό.

Όλα αυτά εκφράζονται από τον συνεχή αυξανόμενο αριθμό νέων συν-
δρομητών και τις ενθαρρυντικές επιστολές που παίρνουμε.

Οι δυσκολίες βέβαια, οι αδυναμίες και τα προβλήματα δεν έλειψαν.

Υπήρξαν, υπάρχουν και θα υπάρξουν.

Προβλήματα, όπως η γρήγορη συγκέντρωση και κατανομή της ύλης, ορ-
γανωτικές ακόμη αδυναμίες, απρόβλεπτες καταστάσεις και η εκτύπωση του πε-
ριοδικού που γίνεται μακριά από την Κόνιτσα, δύσκολα ξεπερνιούνται.

Από καθαρά τεχνικούς και μόνο λόγους, το προηγούμενο τεύχος βγήκε
με λιγότερη ύλη από εκείνη που η Συντακτική Επιτροπή είχε ετοιμάσει.

Θέλουμε όμως να πιστεύουμε, πως με τη βοήθεια και τη συνεργασία των
συνδρομητών - αναγνωστών, το περιοδικό όλων μας θα γίνεται ολοένα και κα-
λύτερο κατακτώντας αξιόλογη θέση στον περιοδικό τύπο.

Οι σκέψεις και οι προτάσεις που μας γίνονται, μέσω της αλληλογραφίας
και προφορικά, βοηθάνε στην πραγματοποίηση των στόχων και την καλιτέρευ-
ση του περιοδικού.

Οι στήλες του είναι πάντα ανοιχτές, περιμένοντας τη συνεργασία σας και
το διάλογο.

«ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ»

Είναι αλήθεια, να κλαίς και να γελάς, όταν παρακολουθείς άντρες – και μάλιστα προοδευτικούς – να μιλούν «μεταξύ τυρού και αχλαδίου» για το γυναικείο ζήτημα. Συχνά ο αντρικός λόγος, γεμάτος έπαρση και εγωϊσμό, στερημένος από ανθρωπιά, φαντασία και λογικά επιχειρήματα, φαίνεται να ακροβατεί ανάμεσα σε καθιερωμένες κοινωνικές συνταγές και σε προοδευτικές τάσεις.

Και είναι αλήθεια, να κλαίς για κάποιους προοδευτικούς, που τη δημοκρατία, συνήθως, την αφήνουν στην κρεμάστρα του σπιτιού τους, μαζί με το σακάκι τους, θεωρώντας την και αυτή προνόμιο των αντρών.

Και είναι να γελάς με τον αδέξιο τρόπο και την ελαφράδα, που μιλούν για τους «φεμινιστικούς παραλογισμούς» και το «ξεστράτημα» του γυναικείου κινήματος.

Να τους βλέπεις ν' αμύνονται, επιτιθέμενοι με διάφορες θεωρίες, όπως: «Η ανατομία, είναι η μοίρα της γυναίκας» κι' αυτή λοιπόν καθορίζει τη θέση της στη κοινωνία.

Να μιλούν απλουστευτικά για τη μυϊκή και διανοητική κατωτερότητα των γυναικών, την κυβερνητική τους ανικανότητα για την αδιαφορία και την άγνοιά τους στη πολιτική για τον προσανατολισμό τους στα «καθαρά» γυναικεία επαγγέλματα

Για το μύθο της μητρότητας και του ιερού μητρικού καθήκοντος (δεν υπάρχει άραγε ιερό πατρικό καθήκον;) Για το αναντικατάστατο ρόλο της μητέρας στην οικογένεια και την αυτοθυσία, που πρέπει να δείχνει. Για τη γυναικεία πονηριά, την επιδεξιότητα, για .....

Ακόμη και για τη δική τους μεγαλοψυχία «να δώσουν» στις γυναίκες, κάποια τέλος πάντων προνόμια για να μην νιώθουν καταπιεσμένες.....

Αλλά τι να πεις σ' αυτούς τους προοδευτικούς που έχουν κλειστά τα μάτια και τ' αυτιά στα μηνύματα της εποχής;

Τι να τους πρωτοπείς;

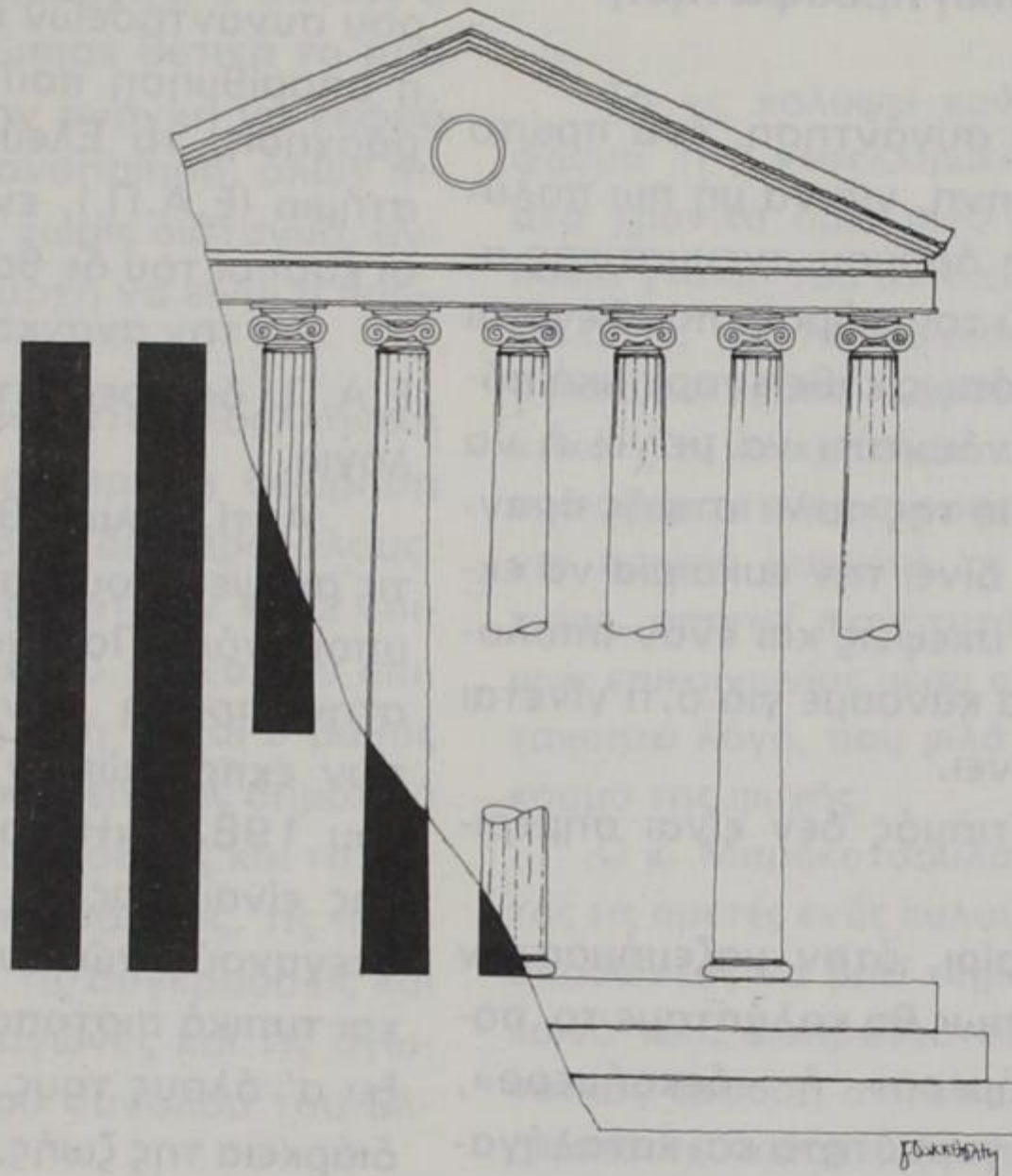
Ότι ακόμα και ο Φρόυντ, αναθεωρείται. Ότι η ανατομία δεν είναι η μοίρα της γυναίκας. Ούτε η ανατομία, ούτε οι αδένες είναι, που συνιστούν τη μοίρα και τη φύση της. Αλλά, είναι η οργάνωση της κοινωνίας σε ανταγωνιστικές τάξεις. Είναι η εκμετάλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Είναι η οικονομική εξάρτηση της γυναίκας από τον άντρα, που την υποδουλώνει και την καταδικάζει σε κατώτερη θέση. Έξω από την παραγωγή, μακριά από τις κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις.

Είναι λοιπόν, η οικονομική κατάσταση, οι θεσμοί, τα ήθη και οι ηθικές αξίες, όπως διαμορφώθηκαν μέσα από την ιστορική εξέλιξη, που καθορίζουν τη μοίρα της. Που την αλλοτριώνουν και τη κάνουν να επιδεικνύει το μόνο εφόδιο, που της απόμεινε. «Τη γοητεία της». Που δαιωνίζουν το μύθο για το «αιώνιο θηλυκό». Που όρισαν, ότι το πνεύμα είναι αντρικό, το σώμα γυναικείο. Που δημιούργησαν τον δυναμικό άντρα και την παθητική γυναίκα, κάνοντάς την έτσι, εξάρτημα του συγύζου, του φούρνου, του παρκέ, του νεροχύτη, του κάθε απρόοπτου.

Είναι τόσα πολλά και σπουδαία!

Τι να πρωτοπείς στους καλούς μας προοδευτικούς, ιδιαίτερα «μεταξύ τυρού και αχλαδιού».

Πως να καταλάβουν, ότι οι γυναίκες αρχίζουν και συνηθειτοποιούνται και διεκδικούν μιά θέση ισότιμη στη κοινωνία, όπου η εξυπνάδα και η ικανότητα δεν

ΕΛΕΥΘΕΡΟ
ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
παράρτημα Δήμου Ιωαννιτών

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΣΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑ

Στις 5 - 2 - 1986 εγκαινιάστηκε στην Κόνιτσα το Ελεύθερο Ανοιχτό Πανεπιστήμιο (Ε.Α.Π.), ως παράρτημα του Δήμου Ιωαννιτών, με θέμα: «Εισήγηση στη Νεοελληνική Ποίηση» και πρώτο ομιλητή το Νομάρχη Ιωαννίνων κ. Βασίλειο Μπρακατσούλα.

Το Ε.Α.Π., όπως και οι άλλες δραστηριότητες, που αναπτύσσονται στο χώρο με συντονιστικό όργανο την Ομάδα Πρωτοβουλίας και ουσιαστική συμμετοχή συλλογικών φορέων και επώνυμων μονάδων, έρχονται να καλύψουν ένα μεγάλο κενό στον πολιτιστικό τομέα της Κόνιτσας και να υλοποιήσουν την κοινή απαίτηση για μία ουσιαστική και συνεχή πολιτιστική παρουσία.

Τα πρώτα βήματα, τα πρώτα μηνύματα, είναι αισιόδοξα. Τα μικροπροβλήματα δε λείπουν, αλλά υπάρχει βάσιμη ελπίδα ότι με τον καιρό, με την πείρα που θα αποκομιστεί και την ολοένα αυξανόμενη συμμετοχή, όλα αυτά θα ξεπεραστούν.

Βέβαια η μελλοντική πορεία δεν μπορεί να είναι άσχετη κι από τη δυνατότητα ή μη του Δήμου να αναλάβει κάποια στιγμή ουσιαστικότερο ρόλο-ρόλο πρωταγωνιστή.

Το περιοδικό, θέλοντας να βοηθήσει την προσπάθεια που αναλαμβάνεται, θα βρίσκεται κοντά στα γεγονότα και θα καλύπτει (δημοσιογραφικά) τις εκδηλώσεις, όσο το δυνατόν καλύτερα.

Σ' αυτό το τεύχος παραθέτουμε την εισαγωγική προσφώνηση της Ομάδας Πρωτοβουλίας, ένα σύντομο βιογραφικό σημείωμα του ομιλητή και περιληπτική έκθεση του θέματος.

Α' Εισαγωγική προσφώνηση

Αγαπητοί φίλοι,

Η αποψινή συνάντηση, ένα πρώτο βήμα στην πολύμηνη, για να μη πω πολύχρονη αναζήτηση δρόμου πνευματικής αναβάθμισης αυτού του χώρου, που λέγεται Κόνιτσα και που, όπως κάθε επαρχιακή πόλη και χώρος, κινδυνεύει να μείνει ή να μπει στο περιθώριο της πολιτιστικής πραγματικότητας, μας δίνει την ευκαιρία να εκθέσουμε κάποιες σκέψεις και έναν απολογισμό σύντομο να κάνουμε για ό,τι γίνεται ή πρόκειται να γίνει.

Ο προβληματισμός δεν είναι σημερινός.

Κάθε καλοκαίρι, όταν μαζευόμασταν να συζητήσουμε πως θα καλύπταμε το πολιτιστικό «εφταήμερο» ή «δεκαήμερο», διαπιστώναμε τη γυμνότητα και καταλήγαμε στο συμπέρασμα ότι κάτι έπρεπε να γίνει. Κάτι που να έχει και το στοιχείο της διάρκειας και το στοιχείο της συμμετοχής, της αυτοτελούς δημιουργίας και παρουσίας, αφού ο πολιτισμός δε μπορεί να νοηθεί σε μια απλή προσφορά απόλαυσης μόνο ή συμμετοχή σε κάποιες εκδηλώσεις πανηγυριώτικου χαρακτήρα.

Όσοι συμμεριστήκαμε τον παραπάνω προβληματισμό – παρόντες ή απόντες – σε πρώτη φάση, επιλέξαμε 3 – 4 τομείς δραστηριότητας, με τη σκέψη ότι αυτοί θα αποτελέσουν γερό θεμέλιο ή προηγούμενο θετικό για το μέλλον.

Οι τομείς αυτοί είναι:

- Μουσική παιδεία και χορός
- Κινηματογράφος
- Εξεύρεση και κατάλληλη διαμόρφωση χώρου για να χρησιμεύσει ως εντευκτήριο

– Ελεύθερο Ανοιχτό Πανεπιστήμιο

Ήδη λειτουργούν δύο τμήματα μουσικής (κιθάρα, ακορντεόν – αρμόνιο) με πενήντα μαθητές περίπου, η λειτουργία κινηματογραφικής λέσχης βρίσκεται σε καλό δρόμο, ή αίθουσα του εξωραϊστικού Συλλόγου έδωσε μια λύση στο θέμα του χώ-

ρου συναντήσεων και το τελευταίο, χωρίς η απαρίθμηση που έκανα να σημαίνει ιεράρχηση, το Ελεύθερο Ανοιχτό Πανεπιστήμιο (Ε.Α.Π.), εγκαινιάζεται σήμερα και οι καρποί του δε θα αργήσουν να φανούν.

Για την αναγκαιότητα λειτουργίας του Ε.Α.Π. δε χρειάζεται να ειπωθούν πολλά λόγια.

Αντί άλλων θα μεταφέρω λίγες από τις σκέψεις που διατύπωσε η κ. Μερκούρη, υπουργός Πολιτισμού και Επιστημών, στην πρώτη πανελλαδική συνδιάσκεψη των εκπροσώπων των Ε.Α.Π. το Μάρτη του 1983: «Η προβληματική της εποχής μας είναι πως θα ξεφύγει η παιδεία από στεγανούς χώρους, κλειστές διαδικασίες και τυπικά πιστοποιητικά. Και πως θ' ανοίξει σ' όλους τους ανθρώπους, για όλη τη διάρκεια της ζωής, για όλα τα θέματα που ενδιαφέρουν. «Παιδεία δια βίου» είναι το βαθύτατο ανθρωπιστικό αίτημα, που ταυτόχρονα αποτελεί καίριο στρατηγικό στόχο μιας πραγματικά σοσιαλιστικής πολιτικής... Είναι θεσμός γνήσια δημοκρατικός που κατοχυρώνει την ελεύθερη διακίνηση απόψεων και ιδεών και που συμβάλλει στη διαμόρφωση συνείδησης υπεύθυνου πολίτη που δεν μένει παθητικός δέκτης, αλλά συμμετέχει ενεργά, διαλέγεται, αμφισβητεί, πείθει ή πείθεται».

Το Υπ. Π.Ε. ενθαρρύνει και στηρίζει κάθε προσπάθεια δημιουργίας Ε.Α.Π. και το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με την αντίληψη αποκεντρωμένης ανάπτυξης με κύριους αγωγούς τους Δήμους και τις Κοινότητες ή, σε περίπτωση αδυναμίας, άλλους πολιτιστικούς φορείς, υπογραμμίζει ακόμη περισσότερο τη σπουδαιότητα του θεσμού του Ε.Α.Π. *Ελεύθερου*, γιατί προϋποθέτει την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών, **Ανοιχτού**, γιατί όλοι μπορούν και πρέπει να παρακολουθήσουν και **Πανεπιστημίου**, για το επίπεδο διαπραγμάτευσης των θεμάτων).

Με τις λίγες αυτές σκέψεις και προτού

Γ' Μια μικρή αναφορά στο θέμα

Το να καλύψει κανείς ολόκληρο το φάσμα της νεοελληνικής ποίησης μέσα στα χρονικά όρια μιάς διάλεξης, απαιτεί βαθιά γνώση του αντικειμένου, ικανότητα επιλογής του πιο καίριου, του πιο ουσιαστικού και τρόπο έκφρασης λιτό και περιεκτικό. Το να κρατήσει κανείς αμείωτο το ενδιαφέρον ενός ακροατηρίου που δεν είναι αρκετά μυημένο σε θέματα λογοτεχνίας, απαιτεί ικανότητα εξεύρεσης δρόμων επικοινωνίας μέσα από ένα σαφή, κατανοητό λόγο, που μιλά κατευθείαν στον κόσμο της ψυχής.

Ο κ. Μπρακατσούλας συγκεντρώνοντας τις αρετές ενός καλού ομιλητή και προσπαθώντας να βρεί σημεία επαφής με το κοινό του, διαπραγματεύτηκε το θέμα δίνοντας έμφαση στην κοινωνιολογική του διάσταση, παραμερίζοντας τη φιλολογική, χωρίς όμως ο λόγος να παύει να είναι επιστημονικά έγκυρος.

Αφού αναζήτησε τα πρωτογενή σπέρματα της ποίησης στο τραγούδι, που συνοδεύει την προσπάθεια του ανθρώπου να συντονίσει την παραγωγική διαδικασία, πέρασε στο χώρο της νεοελληνικής ποίησης, διερευνώντας τα αίτια της μεγάλης επίδοσης του ελληνικού λαού στην ποιητική τέχνη: Είναι ο τόπος, η Ελλάδα ως φυσική συγκρότηση, ως μορφολογία, που δίνει το ποιητικό ερέθισμα. Είναι ο τόπος, όπου γονιμοποιήθηκαν τα πολιτιστικά στοιχεία τριών ηπείρων και μετουσιώθηκαν οι ιδέες και οι αξίες του αρχαίου κόσμου.

Κύριος στόχος του ομιλητή ήταν να παρουσιάσει, μέσα από τη σύγχρονη οπτική γωνία, τη νεοελληνική ποίηση, όπως ακριβώς αυτή πορεύτηκε μέσα στους αιώνες. Αναζήτησε τις ρίζες της στο Βυζάντιο και προχώρησε σε όλες τις περιόδους – σταθμούς της νεοελληνικής ποιητικής παραγωγής: Δημοτικό τραγούδι, Κρητική Λογοτεχνία, Νεοελληνικός Διαφωτισμός, Επτανησιακή Σχολή, Νέα Αθηναϊκή Σχολή, Γενιά του '30, Μεταπολεμική ποίηση, κάνοντας ξεχωριστή αναφορά σε κάθε μεγάλη ποιητική μορφή.

πάρει το λόγο ο κ. Δήμαρχος, ο οποίος από την αρχή αντιμετώπισε θετικά το πρόβλημα, αισθάνομαι την ανάγκη να εκφράσω τη χαρά και την ικανοποίηση, όλων πιστεύω, για την άμεση, χωρίς δισταγμό, ανταπόκριση του κ. Νομάρχη να είναι ο πρώτος ομιλητής.

Το θέμα: «Εισαγωγή στη Νεοελληνική Ποίηση», όσο κι αν σε πρώτη θεώρηση φαίνεται εξειδικευμένο, ενδιαφέρει όλους.

Κι αυτό γιατί η ποίηση δεν είναι επιστήμη ενός περιορισμένου τομέα του επιστητού, αλλά η ίδια η ζωή. Είναι ο βαθύς λόγος, που, είτε ατομικός είτε ως δημοτικό τραγούδι, εκφράζει τους πόθους και τα πάθη, τα όνειρα και τις προσδοκίες, τις πτώσεις και τις ανατάσεις, τις συγκρούσεις και τη συμφιλίωση, τους αγώνες και τις αγωνίες του καθένα και του συνόλου του Ελληνικού Λαού.

Ο ομιλητής – ο κ. Νομάρχης – με το συγκροτημένο και γλαφυρό λόγο που διαθέτει, θα μας βοηθήσει να γνωρίσουμε μιά σημαντική πλευρά της πνευματικής μας δημιουργίας και να συνειδητοποιήσουμε την πολιτιστική και φυλετική μας ταυτότητα.

Β' Βιογραφικά στοιχεία

Ο κ. Βασίλειος Μπρακατσούλας, δικηγόρος, γεννήθηκε στο χωριό Κανάλια του Ν. Καρδίτσας από γονείς καπνοπαραγωγούς.

Στα χρόνια της κατοχής πήρε ενεργό μέρος στην Εθνική Αντίσταση, και από το 1954 διατέλεσε ηγετικό στέλεχος του κόμματος της ΕΔΑ, με τη σημαία της οποίας εκλέχτηκε και βουλευτής.

Στη διάρκεια της τελευταίας δικτατορίας εξορίστηκε στη Γυάρο και Λέρο για 3 1/2 χρόνια.

Το 1982 διορίστηκε ως Νομάρχης στο ν. Μαγνησίας και από τις 23 Μάρτη 1984 στα Γιάννινα.

Το συγγραφικό έργο είναι πλούσιο. Έγραψε και κυκλοφόρησε βιβλία νομικού, πολιτικού, ιστορικού, οικονομικού, φιλοσοφικού και κοινωνικού περιεχομένου, τα οποία γνώρισαν εξαιρετική επιτυχία.

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΟ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

κ. Δήμαρχε, η θητεία σας στο αξίωμα του Δημάρχου για 3η τετραετία σας έδωσε, πιστεύουμε, τη δυνατότητα να έχετε μια γενικότερη αντίληψη των προβλημάτων της Κόνιτσας και της Επαρχίας.

Ερώτηση 1η: Ποιά ήταν τα σοβαρότερα προβλήματα που απασχόλησαν το Δήμο όλα αυτά τα χρόνια και πώς τα αντιμετώπισε;

Απάντηση: Από το 1975 μέχρι σήμερα υπήρξαν πολλά προβλήματα και υπάρχουν ακόμη. Θέλω να πιστεύω όμως, ότι τα σοβαρότερα έχουν απασχολήσει το Δήμο και με την συνεργασία όλων των Δημοτικών Συμβουλίων και όλων των φορέων, δρομολογήθηκαν σωστά τα περισσότερα.

Θ' αναφερθώ στα κυριότερα και με δυό λόγια θα τ' αναπτύξω: α) Μέσα σ' αυτήν την δεκαετία ξεκίνησε το αρδευτικό έργο του κάμπου της Κόνιτσας και βρίσκεται σχεδόν στο τέλος.

β) Άρχισε και τελείωσε το Δημαρχιακό Μέγαρο, το οποίο θα στεγάσει και διάφορες υπηρεσίες. Θα διαθέτει δε αίθουσα πολύ μεγάλη για όλες τις εκδηλώσεις.

γ) Κατασκευάστηκε το Εξωτερικό Υδραγωγείο, ένα από τα δυσκολότερα έργα και παράλληλα αξιοποιήθηκαν σωστά οι πηγές στη θέση «Παναγιά».

δ) Ο Δήμος συμμετέχει σε δύο Εταιρείες Δημοτικοκοινοτικές: 1) Καβάσιλλα Α.Ε. – αξιοποίηση υδροθεραπευτηρίου, που θα

λειτουργήσει το καλοκαίρι του 1986 και 2) Εταιρεία Λαϊκής Βάσης με πρώτο έργο την ανέγερση ξενοδοχειακής μονάδας στην Κόνιτσα.

ε) Κατασκεύασε τέσσερα Δημοτικά Καταστήματα τα οποία έθεσε σε λειτουργία νοικιάζοντάς τα σε ιδιώτες σαν μικρά Τουριστικά περίπτερα.

ζ) Αρχίζει το 1986 η αποπεράτωση του Εσωτερικού Υδραγωγείου της Πόλης προϋπολογισμού 65.000.000.

η) Έγινε Δημοψήφισμα από το Δήμο της Κόνιτσας για τη λειτουργία ή όχι του Βυρσοδεψείου, πρωτοποριακή ενέργεια για την Τ.Α. στην Ελλάδα.

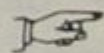
θ) Λειτούργησε άτυπα Επαρχιακό Συμβούλιο.

ι) Έγιναν 4 με 5 Λαϊκές Συνελεύσεις στον κινηματογράφο «ΟΛΥΜΠΙΘ» με θέματα το «Βυρσοδεψείο» και «Γιατί φεύγουν βιομηχανικές μονάδες από την Κόνιτσα που θα μπορούσαν να εγκατασταθούν».

Υπήρξε μεγάλη συμμετοχή κατοίκων και ακούστηκαν πολλές απόψεις.

Ερώτηση 2η: Το νέο θεσμικό πλαίσιο για την Τ.Α. μετά το 1981 (Λαϊκή συμμετοχή, συνελεύσεις, συνοικιακά...) πιστεύετε ότι βοήθησε το Δήμο για μια διαφορετική και αποτελεσματική αντιμετώπιση των τοπικών προβλημάτων;

Απάντηση: Η Λαϊκή συμμετοχή, που στ' αλήθεια είναι απαίτηση και των Λαών και των καιρών, που είναι σίγουρα θεμελιακό ζήτημα για την παραπέρα πορεία της Τ.Α. και της ανάπτυξης και της Δημοκρατικής

νικής ποιητικής παραγωγής, μας έδωσε της δυνατότητα να ακούσουμε τα μηνύματα της ανθρωπιάς, της κοινωνικής δικαιοσύνης της δημοκρατίας, της ελευθερίας, της ειρήνης, με τα οποία οι πνευματικοί ηγέτες του τόπου μας προσπάθησαν να γαλουχήσουν το νεότερο ελληνισμό.

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι ο ομιλητής έκλεισε την ομιλία του με το ποίημα «Ειρήνη» του Γ. Ρίτσου, τονίζοντας έτσι το επιτακτικό αίτημα της εποχής μας για την επικράτηση της ειρήνης.

Το πιο σημαντικό είναι ότι το λογοτεχνικό γεγονός δόθηκε τοποθετημένο μέσα στο κοινωνικό και ιστορικό του γίνεσθαι. Τα κοινωνικά, πολιτικά, οικονομικά και στρατιωτικά γεγονότα, που αναφέρονταν παράλληλα έδιναν μια σφαιρική εικόνα του κλίματος μέσα στο οποίο έζησαν, έδρασαν και δημιούργησαν οι ποιητές, ως εκφραστές ή ως αμφισβητίες του πνεύματος της εποχής τους.

Η απαγγελία αποσπασμάτων από τα πιο αντιπροσωπευτικά έργα της νεοελλη-

πορείας, είναι μία αγωνιστική προσπάθεια για την αναγνώριση και κατάκτηση της κυριαρχίας του Δημότη - Λαού, πιστεύω προσωπικά ότι βοήθησε το Δήμο μας για μια διαφορετική αντιμετώπιση των προβλημάτων.

Συνοικιακά Συμβούλια δεν μπορούν να λειτουργήσουν σε μικρούς από πληθυσμό Δήμους.

Συνελεύσεις και Λαϊκή συμμετοχή είναι δύο κύτταρα Λαϊκής εξουσίας που είναι απαραίτητα και πιστεύω ότι μόνον με την ενότητα και την αξιοποίηση όλων των ατόμων που έχουν την διάθεση να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους για το καλό του κοινωνικού συνόλου, μπορεί ο θεσμός της Λαϊκής συμμετοχής και των Λαϊκών συνελεύσεων να πάρει σάρκα και οστά και μόνον τότε η Τ.Α. θα γίνει αποφασιστικός παράγοντας προόδου και ευημερίας του Ελληνικού Λαού.

Ερώτηση 3η. Το θεσμικό πλαίσιο που ισχύει δίνει τη δυνατότητα στο Δήμο να καταστεί φορέας πραγματικής οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής αποκέντρωσης;

Απάντηση: Οι σημερινοί εκπρόσωποι της Τ.Α. έχουν το μεγάλο Δημοτικό πλεονέκτημα ότι καλούνται να ασκήσουν τα καθήκοντά τους κάτω από νέες εντελώς συνθήκες οικονομικής - κοινωνικής και πολιτιστικής αποκέντρωσης.

Η Βουλή ψήφισε ήδη μία σειρά φιλοαυτοδιοικητικών νόμων και η Κυβέρνηση προχώρησε στην έκδοση μίας σειράς διαταγμάτων τα οποία αποδεσμεύουν τη λειτουργία του θεσμού από διοικητικές εμπλοκές.

Η ψήφιση όμως του νέου κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων και η καθιέρωση του 2ου και 3ου βαθμού της Τ.Α. αλλά και η υποχρέωση του Δήμου να φέρει πιά κοντά στα προβλήματα όλους ανεξαιρέτως τους Δημότες, θα συντελέσει ώστε να επιτύχει η οικονομική κοινωνική και πολιτιστική αποκέντρωση.

Ερώτηση 4η: Είναι αλήθεια ότι η αρμονική συνεργασία του Δήμου με τους διάφορους φορείς του χώρου συντελεί στον ουσιαστι-

κό εντοπισμό των προβλημάτων και την ανάδειξη λύσεων.

Πιστεύετε ότι προωθήθηκε μία τέτοια συνεργασία και ποιές πρωτοβουλίες κρίνετε απαραίτητες για τη δημιουργία ενός ευνοϊκού κλίματος;

Απάντηση: Πιστεύω και το θεωρώ απαραίτητο ότι ο κάθε Δήμος μόνον όταν έχει στενή συνεργασία με όλους τους φορείς θα μπορέσει να δώσει σωστές λύσεις στα προβλήματα του τόπου του.

Μέσα στα δέκα αυτά χρόνια το προσπάθησα και θα πρέπει ακόμη να πω ότι το επεδίωξα όσο ήταν δυνατόν, βέβαια όχι όσο έπρεπε πάντοτε, όπου όμως επιδιώχθηκε είχε καταπληκτικά αποτελέσματα και σαν παράδειγμα θ' αναφέρω όλες τις ενέργειες που έγιναν για να μην λειτουργήσει Βυρσοδεψείο στην Κόνιτσα, ενέργειες που στέφθηκαν με επιτυχία γιατί έγινε σωστή ενημέρωση αντικειμενική προς όλους τους φορείς και οι φορείς προς τους Δημότες. Αποτέλεσμα το πρόβλημα να αντιμετωπισθεί σωστά και αντικειμενικά από το 95% του Δήμου.

Ερώτηση 5η: Κατά τη γνώμη σας η ευαισθητοποίηση των Δημοτών πάνω στα τοπικά προβλήματα καταλήγει σε μια ενεργητική συμμετοχή ή παραμένει μονάχα στο επίπεδο της διαπίστωσης και της διαμαρτυρίας;

Απάντηση: Σίγουρα η ευαισθητοποίηση των Δημοτών σε διάφορα προβλήματα έχει πάντοτε ενεργητική συμμετοχή, το παράδειγμα του Βυρσοδεψείου και μόνον είναι αρκετό, βασική όμως προϋπόθεση είναι ότι η ευαισθητοποίηση των Δημοτών πρέπει να γίνεται πάντοτε αντικειμενική με ανοιχτές και πλατιές διαδικασίες που θα προέρχονται από συνελεύσεις και συγκεντρώσεις όλων ανεξαιρέτως των Δημοτών και κατοίκων του Δήμου.

Ερώτηση 6η: Είναι γνωστή η ύπαρξη και η δραστηριότητα της Εταιρείας Λαϊκής Ανάπτυξης, στην οποία συμμετέχει και ο Δήμος.

- Ποιά είναι η αντίληψη του Δήμου για την Εταιρεία και την αναπτυξιακή της δραστηριότητα;

ΕΠΙΔΡΟΜΕΣ ΣΛΑΒΩΝ ΚΑΙ ΣΛΑΒΙΚΑ ΤΟΠΩΝΥΜΙΑ

(συνέχεια από το προηγούμενο)

Νικ. Ρεμπέλης

Είναι γνωστό πως οι επιδρομές αυτές των Σλάβων και η εγκατάστασή τους στην Ελλάδα έδωσαν λαβή στο Γερμανό ιστορικό Φαλμεράυερ (1790 – 1861) να αμφισβητήσει την ελληνικότητα των κατοίκων της πατρίδας μας και να αποφανθεί πως ούτε σταγόνα γνήσιου ελληνικού αίματος δεν ρέει στις φλέβες των Νεοελλήνων.

Τη θεωρία αυτή του Φαλ. αντέκρουσαν πολλοί επιστήμονες, δικοί μας και ξένοι, με εμπειριστατωμένες μελέτες, ιστορικές, λαογραφικές εθνολογικές.

Βέβαια οι σλαβικές φυλές, με τους αγροτικούς και ποιμενικούς πληθυσμούς, είχαν κάποια μικρή επιμειξία με τους Έλληνες, φαινόμενο, άλλωστε, συνηθισμένο σε όλους τους λαούς στη μακρά πορεία του ιστορικού των βίου.

Αλλά οι Σλάβοι, αριθμητικά λιγότεροι και πνευματικά και πολιτιστικά κατώτεροι από τους Έλληνες, αφομοιώθηκαν, απορροφήθηκαν και συγχωνεύτηκαν εντελώς με το ελληνικό στοιχείο. Σ' αυτό συνέβαλε και η Χριστιανική Εκκλησία και τα διάφορα μελετημένα πολιτικά μέτρα, που έπαιρναν οι βυζαντινοί αυτοκράτορες, για να τους εντάξουν στην τροχιά του βυζαντινού πολιτισμού.

Έτσι κατίσχυσε και πάλι η δαιμόνια δύναμη του ελληνικού πνεύματος· συνέβη δηλ. κάτι παρόμοιο με την περίπτωση των Ρωμαίων κατακτητών. Το ομολόγησε ευ-

θαρσώς ο Ρωμαίος ποιητής Οράτιος, που έγραψε χαρακτηριστικά: "Graecia capta victorem vicit et intulit artes agresti Latio", δηλ. η νικημένη Ελλάδα νίκησε τον άγριο νικητή και έφερε τις τέχνες και τα Γράμματα στο αγροϊκό Λάτιο. Με αυτό τον τρόπο οι σλαβικές φυλές υποτάχτηκαν στο ελληνικό πνεύμα και με την απώλεια της πολιτικής τους ανεξαρτησίας διαλύθηκαν μόνες τους. Άλλωστε οι Σλάβοι σχεδόν ποτέ δεν αποτέλεσαν ένα ενιαίο συμπαγές κράτος, αλλά ήταν χωρισμένοι σε πολλές φυλές, που καθεμιά είχε δικό της αρχηγό φύλαρχο (ζουπάνο) που κυβερνούσε μια περιφέρεια (ζούπα).

***

Παρ' όλη τη μακροχρόνια παραμονή των Σλάβων σε πολλά μέρη της πατρίδας μας, πολύ λίγες είναι οι λέξεις, που μας άφησαν και που σώζονται ακόμη αυτούσιες ή κάπως παραλλαγμένες.

Σημειώνω μερικές απ' αυτές, αφού πρώτα πω ότι τόσο για τις λέξεις που ακολουθούν όσο και για τα τοπωνύμια συμβουλευτήκα στην Εθνική Βιβλιοθήκη τα εξής λεξικά:

1. Σερβοελληνικό: Παπαστεργίου
2. Ελληνοσερβικό: Κολτσίδα
3. Σλαβο – Κροατο – Ιταλικό: Πάρτσικ
4. Ιταλοελληνικό: Περίδου

Ζακόφι (συνήθεια, σλαβ. zakon)

ντόμπρος (καλός, απλός, σλαβ. dobr).

λάμποβο (χαλαρό, σλαβ. labav).

γκλάβα (χοντροκέφαλο, σλαβ. glava. Κατά Meyer απ' αυτό και η «γκλαβανή» = καταπαχτή, που φαίνεται όμως κάπως απίθανο).

Συν. στη σελ.22

– Ακόμη πιστεύετε ότι αυτή, Εταιρεία μπορεί να δει συνολικά ένα συγκροτημένο αναπτυξιακό πρόγραμμα στην περιοχή;

Απάντηση: Η αντίληψη η προσωπική μου αλλά και του Δήμου γενικότερα πιστεύω ότι είναι θετική και θεωρώ απαραίτητη την ύπαρξη Εταιρείας Λαϊκής Βάσης με στόχους οικονομικούς – κοινωνικούς και πολιτιστικούς.

Θετικά δε αντιμετωπίζεται από το Δήμο και από όλους τους κατοίκους της Επαρχίας. Όλοι περιμένουν πολλούς καρπούς από την Εταιρεία Λαϊκής Βάσης και πιστεύω ότι δεν θα απογοητευθούν.

Θα ήταν λάθος πιστεύω να μην αντιμετωπίζει η Εταιρεία συνολικά ένα αναπτυξιακό πρόγραμμα ολόκληρης της Επαρχίας Κόνιτσας.

ΑΛΒΑΝΙΑ

(συνέχεια από το προηγούμενο)

(Του Σωτ. Τουφίδη)

Από το Τεπελένι, ο δρόμος αφήνει την κοιλάδα και φιδοσέρνεται στα βουνά. Παντού η γη είναι καλλιεργημένη, έστω κι αν τα χωράφια βρίσκονται σε ψηλές λοφοπλαγιές.

Τεχνητές λίμνες, (τα γαλάζια μάτια, όπως τις αποκαλούν οι Αλβανοί), έχουν φτιαχτεί σε διάφορα σημεία για εφεδρείες νερού. Έτσι και στη μεγαλύτερη ξηρασία οι καλλιέργειες θα ποτιστούν. (Το φετινό καλοκαίρι πότισαν και τα σιτάρια)...

Μεσημεριάτικα περνάμε από την περιοχή του Μπάλτς με τ' αναρίθμητα πετρελαιοπήγαδα, τα διυλιστήρια και τα ορυχεία πετροκάρβουνου.

Γευματίζουμε στο Φιέρ, μια πόλη 36 χιλ. κατοίκων, βιομηχανική κι αγροτικό κέντρο που σφύζει από ζωή.

Χορτάτοι και ξεκούραστοι, συνεχίζουμε το δρόμο διασχίζοντας την πεδιάδα της Μουζακιάς. Τούτου ο κάμπος είναι «το αμπάρι» της Αλβανίας. Τον καιρό της μεγάλης πείνας (1941) ακόμη και δικοί μας συμπατριώτες είχαν φτάσει σ' αυτά τα ψωμοτόπια για λίγο καλαμπόκι.

Τώρα τα νερά μπήκαν σ' ακίνδυνα και χρήσιμα κανάλια, τα έλη εξαφανίστηκαν και οι καλλιεργήσιμες εκτάσεις διπλασιάστηκαν, σε σύγκριση με την προπολεμική εποχή.

Εδώ κι εκεί συναντάς εργοστάσια και αγροτοκτηνοτροφικές μονάδες...

Με το σούρουπο μπαίνουμε στα Τίρανα και τακτοποιούμαστε στο ξενοδοχείο «Νταίτι».

Κυριακή 27 - 10 - 85. Το πρωί επισκεπτόμαστε τα γραφεία της Επιτρ. Πολιτιστ. Σχέσεων. Μας υποδέχεται ο πρόεδρος Γιώργος Μαλίτσια και ο γραμματέας Θεοφάνης Νέσκου. Παραμένουμε αρκετή ώρα συζητώντας μέσα σε εγκάρδια ατμόσφαιρα.

Ο πρόεδρος μιλάει για τις ελληνοαλβανικές σχέσεις και για τη φιλία των δύο λαών.

Μας ρωτάει τι θέλουμε να ιδούμε και να επισκεφτούμε, στο διάστημα της παραμονής μας στην Αλβανία και καταρτίζουμε ένα πρόγραμμα επισκέψεων.

Ευχαριστούμε τους φιλόξενους οικοδεσπότες μας και βγαίνουμε να γνωρίσουμε την πόλη.

Περπατάμε στην κεντρική λεωφόρο Στάλιν και βρισκόμαστε σε λίγο στην πλατεία, μες στην καρδιά της πρωτεύουσας.

Φωτογραφίζουμε τον έφιππο ανδριάντα του Εθνικού ήρωα Γιώργη Καστριώτη (Σκεντρέρμπεη), τζαμί (απομεινάρι της τουρκοκρατίας), τα ξενοδοχεία και τα πάρκα.

Είναι μια ηλιόλουστη μέρα και στην πλατεία ο κόσμος περιδιαβαίνει.

Αραιά κυκλοφορούν τα λεωφορεία κι άλλα μικρότερα αυτοκίνητα.

Πεζοί και ποδηλάτες, προπάντων ποδηλάτες.

Τα Τίρανα με πληθυσμό 200 χιλ. είναι μια ήσυχη κι ανθρώπινη πόλη· ούτε άγχος εδώ, ούτε καυσαέριο. Τρεις μέρες παραμονής στα Τίρανα, προσπαθούμε να δούμε και να χαρούμε ότι προλάβουμε. Δεν είναι

13

δυνατό να δούμε τα πάντα σε τόσο χρόνο, ούτε και να τα περιγράψουμε όλα στο μικρό περιοδικό μας, γιατί θα πιάναμε τις σελίδες του για πάρα πολλά τεύχη. Ας μας συγχωρήσουν οι αναγνώστες για τη συντομία.

Στα Τίρανα είδαμε διάφορα μουσεία και τη διαρκή έκθεση «Νέα Αλβανία» με τα επιτεύγματα της παραγωγής αγροτικών και βιομηχανικών ειδών. Αυτή είναι ένας καθρέπτης της οικονομίας και της προόδου. (Αξίζει τον κόπο να την επισκεφτεί όποιος πάει στα Τίρανα).

Απολαύσαμε μια θεατρική παράσταση και θα μου μείνει αλησμόνητο το παίξιμο της Βιολέτας Μανούση στο ρόλο της μάνας που συγκλόνιζε. Εξαιρετική ήταν και η βραδιά Όπερας, όπου πήραμε μια γεύση από την προσφορά και το ταλέντο των Αλβανών καλλιτεχνών.

Σε μια επίσκεψη στην Ένωση Αλβ. Συγγραφέων και καλλιτεχνών γνωρίσαμε τους ανθρώπους του πνευματικού μόχθου από κοντά και συζητήσαμε μαζί τους.

Θαυμάσαμε, στο Λόφο των Ηρώων, το γιγάντιο μνημείο της Μάνας Αλβανίας και τους μαρμαρένιους τάφους εκατοντάδων πατριωτών σε σειρές, με το μνήμα του Ενβέρ στο μέσον.

Ένα ποικιλόχρωμο λουλουδοπερίβολο περιβάλλει τον τάφο, όλες τις εποχές...

Περιδιαβήκαμε τους καθαρούς δρόμους και τα πάρκα, είδαμε από κοντά εργοστάσια και εργαζόμενους στην παραγωγή και γνωρίσαμε από κοντά την αρβανίτικη φιλοξενία...

Επισκεφτήκαμε τη Σκόδρα – την αρχοντοπούλα του βορρά – στα Αλβανο-γιουγκοσλαβικά σύνορα. Έχει 7ο χιλ. κατοίκους, με ιστορία από τον 7ον αιώνα π.Χ., με πλούσια κουλτούρα και αρκετές αγροτοβιομηχανικές επιχειρήσεις: διάφορες σχολές, μουσεία κι ανθρώπους γελαστούς και χιουμορίστες. Κοντά στην πόλη σώζεται το παλιό Κάστρο που έχει μια ιστορία παρόμοια με του γεφυριού της Άρτας.

Από τη Σκόδρα κάνουμε μια επίσκεψη

στο μεγαλύτερο υδροηλεκτρικό σταθμό της Αλβανίας, στο ΚΟΜΑΝ. Είναι ένα έργο στο Μαύρο Δρίνο, στον οποίο έχουν κατασκευαστεί άλλα δύο έργα και είναι στο πρόγραμμα και τέταρτο. (Τέσσερα έργα στο ίδιο ποτάμι).

Ο υδατοφράχτης του ΚΟΜΑΝ έχει ύψος 100 μ. και το 1986 που ολοκληρώνεται το έργο, θα φτάσει τα 110 μ.

Μές στο 85 μπήκαν στην παραγωγή οι δύο τουρμπίνες (300 KW).

Τελειώνοντας, θα είναι σταθμός 600 KW και ένας από τους πίο μεγάλους στην Ευρώπη. Η χρηματοδότηση, σχεδίαση και κατασκευή γίνεται από τους ίδιους τους Αλβανούς, πλην των 4 στροβίλων που είναι γαλλικοί.

Επιστρέφοντας στη Σκόδρα, είχαμε την ευκαιρία να επισκεφτούμε το Γεωργ. Ινστιτούτο, όπου γίνονται έρευνες και πειραματισμοί για τη βελτίωση καλαμποκιού και ρυζιού. Επίσης είδαμε τα μουσεία Πέτρας, Ξύλου, Μετάλλου και Υφαντών, στα οποία θαυμάσαμε πλήθος μικρών και μεγάλων αντικειμένων, από την πρωτόγονη εποχή ως τα σήμερα.

Στις 30 – 10 – 85, οι ποδοσφαιρικές ομάδες Ελλάδας – Αλβανίας έχουν συνάντηση στα Τίρανα. Ευκαιρία να παρακολουθήσουμε τον αγώνα, αλλά πρέπει να βιαστούμε. Φεύγουμε πρωί από την όμορφη Σκόδρα και πέρνάμε από την πόλη Λέζια, όπου είναι ο τάφος του Μεγάλου Σκεντέρμπεη.

Αυτή η πόλη είχε καταστραφεί εντελώς από το μεγάλο σεισμό του 1979 και ανακατασκευάστηκε μέσα σ' ένα εξάμηνο με εθελοντική εργασία.

Συνεχίζοντας το ταξίδι, μέσ' από περιβόλια και σταυροχώραφα, που προπολεμικά ήταν ανθυγιεινά βαλτοτόπια, βρεθήκαμε πριν το μεσημέρι στην ξακουστή Κρούγια.

Είναι μια γραφική πολιτειούλα με 11 χιλ. ψυχές, στην πλαγιά ενός απότομου βουνού.

Γλαζοπράσινη και βαιά, δίπλα στη μικρή πόλι, απλώνεται η λίμνη. Μέσα στα νερά της καθρεφτίζει τα ψηλά που τα τείχια 'το παλιό μεσαιωνικό και – θέλουν να λεν – ακόμη παλιότερο κάστρο της.

Πίσω απ' την ανατολική πλευρά του κάστρου στην άκρη – άκρη της λίμνης, πάνω στην όχθη της βρισκόταν ο μαχαλάς των Ταμπάκιων.

Έτσι τα λέγανε τα βυρσοδεψεία. Και ταμπάκουθς λέγανε τους βυρσοδέψες.

.....
Λίγι παραπάνω απ τα δικά τους τ' αργαστήρια ήτανε τα ξυλάδικα. Μετσοβίτες και ζαγορίσιοι – απ' τα βλαχοζάγορα δουλεύαν εκεί. Οι ταμπάκοι δεν είχανε κανένα νταραβέρι μαζί τους.

Δυό δρόμους παραπάνω, οι βαρελάδες – μετσοβίτες και βλάχοι κι αυτοί, Βωβουσιώτες και Ντομπρινοβίτες – κπανούσανε χρόνια εκεί πέρα, πάνω στα ρόμπολα και τις οξυές, με τα ξύλινα σφυριά τους, τον ίδιο μόχτο. ....

.....
Από «το τέλος της μικρής μας πόλης» του Δημήτρη Χατζή.

* * *

Όρμησα αυτόματα προς τη γλάστρα με τη φτέρη. Κοίταξα δεξιά, αριστερά, πάντου στον εξώστη.

Έφτασα, κατεβαίνονταν κάτι σκαλάκια, γεμάτα βρύα, που γλυστρούσαν, μέχρι τους ερωδιούς, οι οποίοι άρχισαν να τρέχουν με κρωγμούς .....

Από τον «Εξώστη» του Νίκου Καχτίτση.

* * *

Το περασμένο Καλοκαίρι, στον ημερήσιο και περιοδικό Αθηναϊκό τύπο δημοσιεύτηκαν πολλά αφιερώματα στη ζωή και το έργο του Δημήτρη Χατζή και του Νίκου Καχτίτση.

Ήταν το ορμητήριο του Γ. Καστριώτη (Σκεντέρμπεη) που πολέμησε νικηφόρα απί εικοσιπέντε χρόνια τους Οσμανλήδες επιδρομείς.

Πάνω στο παλιό κάστρο έφτιαξαν, τα τελευταία χρόνια, μουσείο αφιερωμένο στο Σκεντέρμπεη*.

Παλιά βιβλία, έγγραφα, γκραβούρες πίνακες και άλλα στοιχεία έχουν συγκεντρωθεί από διάφορα ξένα αρχεία (κυρίως βενετσιάνικα), με μεθοδική και υπομονετική δουλειά από τη ζωή και τη δράση του ήρωα...

Όρα 2,30 βρισκόμαστε στις κερκίδες του γηπέδου στα Τίρανα. Οι δυό ομάδες παίζουν ένα καλό παιχνίδι και το αποτέλεσμα είναι 1 – 1.

Οι κερκίδες είναι κατάμεστες από φίλαθλους που παρακολουθούν μ' ενδιαφέρον τις φάσεις του παιχνιδιού, χωρίς ταραχές και επεισόδια. Γύρω γύρω το γήπεδο είναι στολισμένο με διάφορες επιγραφές (όχι βέβαια διαφημίσεις για κόκα κόλα κι απορρυπαντικά), επιγραφές – συνθήματα που έχουν σχέση μόνο με τον αθλητισμό (νους υγιής ... κλπ.).

Με τη λήξη του αγώνα, όλος εκείνος ο κόσμος, διαλύθηκε πειθαρχημένα και πολιτισμένα, όπως είχε μαζευτεί.

(Συνεχίζεται)

* Σημείωση. Οι Τούρκοι ονόμασαν το Γ. Καστριώτη, Σκεντέρ που θα πεί Αλέξανδρος. Τον παρομοίωσαν, λόγω της ανδρείας, με το Μ. Αλέξανδρο.

Αναδημοσιεύουμε εδώ επιστολή του συνεργάτη μας Γιάννη Λυμπερόπουλου στο 299 τεύχος του περιοδικού «αντι» 13 – 9 – 85 που αναφέρεται στο , δύο λογοτέχνες.

ΟΙ ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΕΣ

● *Ο φίλος και πιστός Κονιτσιώτης, δικηγόρος Γιάννης Λυμπερόπουλος, με το σημείωμα που ακολουθεί, μας δίνει μερικές χρήσιμες πληροφορίες για την πατρίδα του:*

Αγαπητό Αντί,

Δεν ξέρω ποια σημασία μπορεί να 'χει για το έργο ενός συγγραφέα ή ακόμα πλατύτερα, ενός δημιουργού, ο τόπος της καταγωγής των γονιών του... το κάποιο πολιτιστικό μόρφωμα που του μετάδωσαν, οι κάποιες ρίζες... Ξέρω όμως —κι αυτό εδώ ενδιαφέρει— πως οι συντοπίτες των γονιών του, αισθάνονται περήφανοι, κι αν θέλεις ανεβαίνει σοβαρά το ηθικό τους, όταν μαθαίνουν ξαφνικά, πως ανάμεσα σ' αυτούς και το προικισμένο πρόσωπο υπάρχει κάποιος δεσμός τόπου, κάποια συγγένεια.

Στη βάση της η πληροφορία αυτή δρα κατά τρόπο προωθητικό, ενθουσιάζει, γιατί απομυθοποιεί τον ήρωα, τον κάνει πρόσωπο καθημερινό, προσεγγίσιμο. Βλέπει πως ένα έργο αξίας, ένα έργο ποιότητας βγήκε από δίπλα του, και δεν είναι έργο ακατόρθωτο για τα δικά του μέτρα και τις δικές του δυνατότητες. Δεν είναι μυθικό και άπιαστο.

Καταλαβαίνεις, πως μ' αυτά τα δεδομένα, πόσο πιο ευεργετική γίνεται μια ανάλογη πληροφορία όταν έχουμε να κάνουμε με περιοχές, όπως είναι της Κόνιτσας, ορεινές και μεθόριες, που η

σημερινή όψη τους δεν εμπνέει και δεν ενθουσιάζει τους ντόπιους.

Με τα παραπάνω κριτήρια, χωρίς βέβαια να μ' αφήνει αδιάφορο η ανάγκη της εξ αντικειμένου πληρότητας μιας βιογραφίας, σου γράφω για συμπλήρωση της βιογραφίας του Νίκου Καχτίτση που καταχώρησε στο τεύχος 298/30.8.85 η Α.Φ. πως ο πατέρας του Νίκου Καχτίτση λεγόταν Θωμάς, ήταν σιδηροδρομικός και είχε γεννηθεί στην Κόνιτσα.

Το όνομα Καχτίτσης είναι χαρακτηριστικά Κονιτσιώτικο και προέρχεται από τη λέξη κάχτα, που στα κονιτσιώτικα σημαίνει καρύδι. Ο παπύς του Νίκου Καχτίτση, Δημήτρης Καχτίτσης, μαζί με τον αδελφό του Παναγιώτη, είχαν φουρνάρικο στον Πύργο της Ηλείας, όπου πήγαιναν εναλλάξ, σαν προσωρινοί μετανάστες (ηπειρώτες της διασποράς) γιατί οι οικογένειές τους έμεναν μόνιμα στην πατρίδα, την Κόνιτσα. Ήσαν όμως και οι δυο κοντοί και στρομπουλοί σαν κάχτα. Γι' αυτό κι από Γουσγούνηδες, που ήσαν (το επώνυμο Γουσγούνης εξακολουθεί να υπάρχει στην Κόνιτσα, ενώ το Καχτίτσης εξαφανίστηκε και στους νεώτερους Κονιτσιώτες είναι τελείως άγνωστο), έγιναν Καχτίτσηδες.

Τις παραπάνω πληροφορίες μου τις έδωσε ο ξάδερφος του Ν.Κ. κ. Λευτέρης Γιούσος (Προκόπιου Ικονίου 16, Βύρωνας).

Με την ευκαιρία, μια και στο ίδιο τεύχος σου, καταχωρούνται κείμενα που σχετίζονται με τον αξέχαστο Δημήτρη Χατζή (που εμείς οι ηπειρώτες τον λέγαμε Τάκη Χατζή) θα πρέπει να σου σημειώσω πως (κατά πληροφορίες που μου έδωσε η αδερφή του κυρία Σοφία Βλυζιώτη, Αρύβου 14-16 Παγκράτι) κι ο πατέρας του Δ.Χ., ο γνωστός ηπειρώτης ποιητής Γεώργιος Πελλερέν, κατάγονταν από τη Βούρμπιανη της Κόνιτσας, το γνωστό Μαστοροχώρι, όπου μάλιστα υπηρέτησε σα δάσκαλος το 1906.

Τέλος μια κι αρχίσαμε με την κατάρτιση κάποιου μητρώου, συμπληρώνω πως κι ο Νάσος Βαγενάς, ο νέος ποιητής και Πανεπιστημιακός, πρέπει να θεωρεί τον εαυτό του Κονιτσιώτη αφού κατά πληροφορίες που μου 'δωσε ο συμπατριώτης του κ. Άρης Καραϊσκάκης (Ζεύξιδος Ι, Θεσσαλονίκη) κι αυτού ο πατέρας γεννήθηκε στις Πάδες της Κόνιτσας.

Με τους παραπάνω λογοτέχνες ασχολήθηκαν κι άλλα έντυπα της Αθήνας, όμως επειδή ξέρω το ενδιαφέρον σου γι' αυτό τον ακραίο τόπο, την περιοχή της Κόνιτσας, όπου και διαβάξαι «μετά μανίας», καθώς με μεγάλη μου χαρά έμαθα φέτος, θεώρησα, ανεξάρτητα από την εκτίμηση που εγώ προσωπικά σου έχω, να σου στείλω τις πληροφορίες αυτές, βέβαιος πως πάνε προς τη σωστή κατεύθυνση.

Με αγάπη κι εκτίμηση
Γιάννης Γ. Λυμπερόπουλος

Και με επιστολή συμπληρώνει:

Από τη Βούρμπιανη επίσης κατάγεται και ο Τέλλος Άγρας. Το «Τέλος Άγρας» ήταν ψευδώνυμο. Το πραγματικό του όνομα ήταν Ευάγγελος Ιωάννου.

Ο πατέρας του λεγόταν Γεώργιος Ιωάννου και ήταν καθηγητής — Φιλολόγος, που υπηρέτησε σε διάφορα σχολαρχεία και γυμνάσια κείνης της εποχής, ανάμεσα στα οποία ήταν της Καλαμπάκας, του Λαύριου, του Πειραιά και στο τέλος της σταδιοδρομίας του, του Βουκουρεστίου.

Η μητέρα του Τέλλου Άγρα, λέγονταν Ειρήνη, ήταν δασκάλα και κατάγονταν από την Τήνο.

Ο πατέρας του Τέλλου Άγρα, είχε άλλους δύο αδερφούς το Δημήτρη και τον Αντρέα.

Και οι τρεις είχαν γεννηθεί στη Βούρμπιανη, αλλά φύγανε από κει σε μικρή ηλικία.

Φαίνεται πως το σπίτι του Ιωάννου στο χωριό ήταν πολύ μεγάλο αλλά τώρα δεν υπάρχει τίποτα. Δεν υπάρχουν πληροφορίες αν ο Τέλλος Άγρας που γεννήθηκε το 1899 στη Καλαμπάκα και πέθανε το Νοέμβριο του 1944 στην Αθήνα, επισκέφθηκε ποτέ τη Βούρμπιανη.

ΕΞΩΡΑΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Φίλοι Κονιτσιώτες,

Στις 22 – 12 – 85 έγιναν εκλογές για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου στον Εξωραϊστικό – Φιλοπρόοδο Σύλλογο Κόνιτσας.

Σαν νέο Δ.Σ. θέλουμε να εκφράσουμε τις απόψεις μας ευρύτερα, σχετικά με τα προβλήματα που πρέπει να μας απασχολήσουν στη θητεία μας. Γι αυτό και απευθυνόμαστε όχι μόνο στα μέλη μας, αλλά μέσω του Περιοδικού σ' όλους τους Κονιτσιώτες.

Πιστεύουμε ότι θα έχουμε την συμπαράστασή σας, ηθική, υλική, προσωπική προσφορά αλλά και τις απόψεις σας για τα ζητήματα που θα εκθέσουμε παρακάτω:

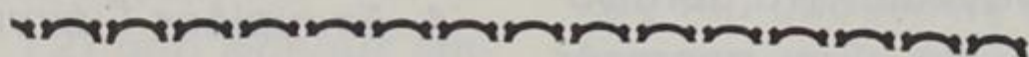
– Ο Σύλλογος είναι αρκετά παλιός και με αξιόλογη δράση (Εξωραϊσμός Κεντρ. Πλατείας, Μουσείο Λαογραφικό, συμμετοχή σε πολιτιστικές εκδηλώσεις κλπ.).

Τελευταία είχε αδρανοποιηθεί για διάφορους λόγους, που νομίζουμε ότι δεν είναι δυνατόν, να αναπτυχθούν σ' αυτή τη σύντομη επαφή μας.

Εκεί που θα πρέπει να δώσουμε την πάλη μας είναι ο σωστός εντοπισμός των προβλημάτων της πόλης και η καθολική μας συμμετοχή στην επιλύσή τους.

Στις πρώτες μας συναντήσεις – συνεδριάσεις – με τη συμμετοχή του Νομαρχιακού Συμβουλίου και του Δημάρχου – διαπιστώσαμε την αποχή μελών και φίλων από το Σύλλογο.

Γι' αυτό αποφασίσαμε με τον ερχομό του καινούργιου χρόνου να κόψουμε την πίτα του Συλλόγου μας και με την ευκαιρία αυτή να έχουμε μια πρώτη συνάντηση – συζήτηση με όσους θέλουν τη δράση σε μια κατεύθυνση, τέτοια που πιστεύουμε θα εκφράζει όλους τους Κονιτσιώτες.

Πάντως ένοιωθε σαν Ηπειρώτης περηφάνεια αν κρίνει κανένας από το παρακάτω γραπτό του!

«.... Ο πατέρας μου κατάγεται από την Ήπειρο .... ξέρω τώρα ότι έχω κάποιο ορμητικό αίσθημα, επειδή είμαι Ηπειρώτης, ξέρω ότι αυτό το ορμητικό αίσθημα το χουν κι οι άλλοι Ηπειρώτες και ξέρουν ότι δεν το έχουν άλλοι – οι Μωραϊτες έξαφνα ή οι Επτανήσιοι. Κάτι με τραβά τώρα κοντά σ' αυτούς.

Μα δεν είναι φυσικό, δεν είναι ένστικτο. Είναι περισσότερο λογικό, περισσότερο συμπραγματικό.

Θα βρω τους ανθρώπους που με νοιώθουν!»

Και κλείνω το σημείωμά μου αυτό μένα δίστιχο του ποιητή που του ταιριάζει.

Ήταν μες τον κόσμο ένα παιδί
όλο δείλια κι όλο απελπισία....

«ΕΛ»

Ετσι λοιπόν στις 3 του Φλεβάρη πραγματοποιήθηκε η συνάντηση αυτή με τη συμμετοχή 50 ατόμων και πάνω.

Μετά το κόψιμο της πίτας – το «φλουρί» έπεσε στο σύλλογο ακολούθησε συζήτηση, στην οποία εντοπιστηκαν τα παρακάτω:

1. Γέφυρα Αώου!

Προγραμματισμός ενεργειών για τη συντήρηση – επισκευή της και αξιοποίηση του χώρου που την περιβάλλει. Επισημάνθηκε η εγκατάλειψη από τους επίσημους φορείς, αλλά και η αναγκαιότητα, το μοναδικό αυτό αρχιτεκτονικό μνημείο, να αποτελέσει τη ζωντανή συνέχιση της παράδοσης και να γίνει το επίκεντρο τουριστικής προβολής της περιοχής μας.

2. Διαμόρφωση εσωτερική και εξωτερική του κριτίου που στεγάζει το Σύλλογό μας σε σχέση με τη διαμόρφωση και τον εξωραϊσμό της Κεντρικής Πλατείας και του χώρου που την περιβάλλει.

3. Μουσείο

Εντοπίστηκε η αναγκαιότητα μεταφοράς του σε χώρο που θα είναι προσιτός στους επισκέπτες και δεμένος με το παραδοσιακό περιβάλλον της πόλης μας π.χ. Χουσεΐν Μπέη (παλαιό Γυμνάσιο), ο εμπλουτισμός του και η εξεύρεση τρόπου λειτουργίας του, σε συνεργασία με το Δήμο της Κόνιτσας.

Διατυπώθηκαν διάφορες προτάσεις που θα μελετηθούν παραπέρα με τη συμμετοχή σας και θα υλοποιηθούν οι κατάλληλες.

4. Συμμετοχή και διοργάνωση εκδηλώσεων με στόχο την πολιτιστική, κοινωνική και πνευματική αναβάθμιση του τόπου μας. (Ειρήνη, Ανοιχτό Πανεπιστήμιο, Κινηματογραφική Λέσχη, Θέατρο, Χορός, Καρναβάλι).

5. Ανάγκη προστασίας του Φυσικού Περιβάλλοντος από αλόγιστες επιλογές και παρεμβάσεις (όπως η εγκατάσταση και λειτουργία Βυρσοδεψίου στην πόλη).

6. Ανάγκη συμμετοχής μας σε κάθε

έργο εξωραϊσμού της Κόνιτσας (δεντροφύτευση, καθαριότητα κλπ.)

7. Ακόμα προταθηκε η τροποποίηση του καταστατικού.

Κλείνοντας την πρώτη και σύντομη αυτή επαφή μας, θέλουμε τις δικές σας απόψεις και τη δική σας συμμετοχή σ' όλα αυτά ή και άλλα θέματα που τυχόν εσείς εντοπίσατε. Εμείς για ένα είμαστε σίγουροι: αν γίνει κάτι θα γίνει με καθολική δράση.

Πιστεύουμε στη συλλογική δουλειά και είμαστε σίγουροι για την ανταπόκρισή σας.

Σας ευχαριστούμε

Κόνιτσα, 12 Φλεβάρη 1986

Τα Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου:

1. Μακόπουλος Χαράλαμπος – Πρόεδρος
2. Κούγιας Χρήστος – Αντιπρόεδρος
3. Ζώτου Οικονόμου Ντίνα – Γραμματέας
4. Σταυρίδης Γιάννης – Ταμίας
5. Μακάριος Γιώργος – Μέλος
6. Τσαρούχης Γιάννης – Μέλος
7. Χατζής Γιώργος – Μέλος

«ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ»

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Τα προ 70ετίας «Κονιτσιώτικα». Όπως και σε παλαιότερα τεύχη της «ΚΟΝΙΤΣΑΣ» συνεχίζουμε τες αναδρομές μας στο παρελθόν με γεγονότα του έτους 1915 παρμένα από έγγραφα και εφημερίδες της εποχής και από σημειώσεις από προφορικές πηγές.

Ιανουάριος 1915.

Κατηρτίσθη ο προϋπολογισμός του Δήμου Κονίτσης δια το έτος 1915 ανερχόμενος εις το ποσόν των 16.700 δραχ.

Προβλέπεται δε να εισπράξει από τας ακολούθους πηγάς: 1) Από φόρον σφαζομένων ζώων, 2) πωλουμένων ζώων, 3) ποσίμων υδάτων, 4) εισαγομένων φορτίων, 5) εισαγομένων εμπορευμάτων, 6) κληρονομιών, 7) εξ αδειών κυνηγίου, 8) εξ αδειών οικοδομών, 7) χρήσεως πλατειών και πεζοδρομίων, 10) χρήσεως τόπου παραπηγμάτων εμποροπανηγύρεως, 11) αδειών εις μουσικούς, 12) από φόρους επιτηδεύματος, 13) από πρόστιμα πλημμελημάτων ανηκόντων εις τον Δήμον, 14) εκ Δημοτικών κτημάτων, 15) από εκποιήσεις δημοτικής περιουσίας, 16) από τόκους οφειλετων, 17) από οφειλέτας παρελθουσών χρήσεων και 18) εκ δωρεών και συνδρομών.

4 – 2 – 1915

Πίπτει πυκνή χιών επικρατεί δριμύ ψύχος εις την Κόνιτσαν.

7 – 2 – 1915

• Κατ' ανακοίνωσιν του Δημάρχου, από 1 – 1 – 1915 άρχισεν η τήρησις ληξιαρχικών βιβλίων και η σύνταξις ληξιαρχικών πράξεων παρά των Δήμω Κονίτσης.

24 – 3 – 1915

• Ο Δήμος Κονίτσης δωρίζει το ύδωρ της πηγής του Αγίου Ιωάννου εις το ανεγερθησόμενον Αναγνωστοπούλειον Σχολείον.

Απρίλιος 1915

• Τα έσοδα του Δήμου Κονίτσης κατά το παρελθόν έτος 1914 ανήλθον εις το ποσόν των 6.092 δραχ. τα δε έξοδα εις 4.575.

Υπό του Δημοτικού Συμβουλίου ενεκρίθη το ποσόν των χιλίων δραχ., δια την επισκευην της οδού Κονίτσης – Μεσογεφύρας, δεδομένου ότι έχει διακοπεί η συγκοινωνία.

19 – 4 – 1915

Ανεχώρησαν δια Δράμαν οι εκ Παλαιοσελίου λίαν ευφήμως εκεί εμπορευόμενοι αδελφοί Γ. και Δ. Κωτούλα, οι αδελφοί Δ. και Γ. Μπακοπούλου, Νικ. Τζαδήλας και Γεώργ. Μπότσαρης. Επανήλθεν εξ Ιωαννίνων, όπου είχε μεταβεί δι' εμπορικάς του υποθέσεις ο Πάρεδρος της Κοινότητας Παύλος Ζησάκης μετά της θυγατρός του Σοφίας.

Απεβίωσαν εις Σέλτσην ο ιερεύς Παναγιάννης εις Τούρνοβον η πρεσβυτέρα του ιερέως Παπαθεμιστοκλέους και εις Κόνιτσαν ο Γεώργιος Πρωτόπαπας ωρολογοποιός και Πέτρος Τσάπης σιδηρουργός.

***

Τα χωρία Ζέλιστα και Κουτσούφλιανη στερούνται διδασκάλων και τα σχολεία των παραμένουν κλειστά.

***

Ανεχώρησαν δια Θεσσαλονίκην ο εκ Σέλτσης Γρηγόριος Παπαχρήστου και δι' Αθήνας ο Παντελής Θεολόγος εκ Τουρνόβου. Αφίκοντο εκ Καΐρου οι Βασίλειος Α. Βασιλείου και Δημήτριος Φ. Σπύρου εκ του χωρίου Μάζιου.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΓΕΦΥΡΙΑ

Από παλιά οι άνθρωποι βρέθηκαν στην ανάγκη να χρησιμοποιήσουν γέφυρες για το σίγουρο πέρασμα ποταμών και τη συντόμευση αποστάσεων στις μακριές και κοπιαστικές τους πορείες.

Στην Ήπειρο εξ αιτίας του ανώμαλου ορεινού εδάφους, με τα πολλά ποτάμια και τους ορμητικούς χειμάρρους, κυρίως κατά τους χειμερινούς μήνες, υπήρχε πρόβλημα επικοινωνίας.

Αυτό το πρόβλημα έλυσαν μ' επιτυχία οι λαϊκοί γεφυροποιοί με τ' αθάνατα πέτρινα γεφύρια τους που ήταν έργα του δικού τους μόχθου και των μικρών ή μεγάλων ευεργετών οι οποίοι διέθεταν τ' αναγκαία χρήματα για το σκοπό αυτό, αφού το οργανωμένο κράτος ήταν ανύπαρκτο την εποχή εκείνη.

Τέτοια γεφύρια έχουμε αρκετά στο χώρο της επαρχίας μας, με πρώτο και καλύτερο της Κόνιτσας.

Με τη σημερινή κατασκευή νέων δρόμων και νέων συγκοινωνιακών μέσων, εγκαταλείφθηκαν και τα παλιά γεφύρια.

Γι αυτά όλα, τα ηπειρώτικα παλιά γεφύρια, κυκλοφόρησε το 1985 από τον κ. Σπύρο Μαντά (τεχνικές εκδόσεις «λαϊκό πολύπτυχο») ένα πλούσιο και κατατοπιστικό βιβλίο.

Περιέχει τα εξής μέρη:

Α' Χτίσιμο (αφορμή, υλικά, τρόπος χτισίματος)

Β' Κυριώτερα γεφύρια, με ιστορικά στοιχεία για το χτίσιμό τους και πολλά σκίτσα του συγγραφέα.

Γ'. Παραδόσεις και λαογρ. στοιχεία.

Δ' Καταγραφή των παραδοσιακών γεφυριών.

Ε' Έγχρωμες κι ασπρόμαυρες φωτογραφίες των κυριώτερων γεφυριών.

Ο συγγραφέας Σ.Μ. δεν είναι αρχιτέκτονας ή μηχανικός που να έχει επαγγελματική σχέση με το θέμα του (όπως ίσως θα νόμιζε κανείς), ούτε καν Ηπειρώτης είναι.

Αν και κατάγεται από την Πύλο της Πελοποννήσου, αγάπησε την Ήπειρο κι αισθάνεται τόσο Ηπειρώτης, ώστε καταπιάστηκε με ζήλο και μεράκι, να φέρει σε πέρας αυτή την εργασία.

Πέτυχε να μαζέψει σ' ένα βιβλίο σκίτσα, φωτογραφίες, πληροφορίες και κείμενα, ώστε να γίνει μια συστηματική καταγραφή των παραδοσιακών γεφυριών και να διαβάζεται με μεγάλο ενδιαφέρον από τον αναγνώστη.

Άλλωστε το ενδιαφέρον του κοινού φάνηκε αμέσως τόσο έντονο, ώστε μέσα στο χρόνο το βιβλίο εξαντλήθηκε και πάει για δεύτερη έκδοση.

Η έκδοση έγινε σε μεγάλο σχήμα, καλό χαρτί και στέρεο δέσιμο.

Προσθέτοντας στα παραπάνω και το πλούσιο περιεχόμενο, αποτελεί στο σύνολό του ένα εξαιρετικό βιβλίο, χρήσιμο για κάθε βιβλιοθήκη, και προπανός σ' εμάς τους Ηπειρώτες.

Το περιοδικό μας, συγχαίροντας τον Σ.Μ. για την αξιόπαινη προσπάθεια του, παράλληλα τον ευχαριστεί για την προσφορά στον τόπο μας.

Σ. Τουφίδης

Υ.Γ. Για όσους ενδιαφέρονται, η διεύθυνση του Σ.Μ. είναι:

Οστρόβου 2 Κυψέλη. Αθήνα Τηλ. 92.30.832

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Από το Σωτ. Τουφίδη

ΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ

Λαογραφία και έθιμα

Με τον παραπάνω τίτλο εκδόθηκε μες στο 1985 ένα καινούργιο βιβλίο από την Αδελφότητα Αγ. Παρασκευής «ΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ». Η έκδοση είναι συλλογική, με κείμενα Βασίλη Κιτσάτη, συλλογή τραγουδιών – ποιμάτων, Μαριάνθης Βάιλα, επιμέλεια Νίκου Γαλάνη και συμμετοχή Χρυσάνθης Σωτηροπούλου.

Το βιβλίο με 200 περίπου σελίδες, περιέχει:

- α' Συνοπτική ιστορία του χωριού.
- β' Τα κυριώτερα έθιμα του χωριού.
- γ' Αρκετά τραγούδια.
- δ' Παιδικά παιχνίδια.
- ε' Έθιμα – τραγούδια γάμου.

Οι εικόνες από τη γέννηση ως το θάνατο των παλιών Κερασοβιτών, που παρουσιάζονται απλά και γλαφυρά μέσ' από τις σελίδες του βιβλίου, ζωντανεύουν τις μνήμες στους μεγάλους και φωτίζουν τους νέους και τη ζωή των γονιών και των παππούδων τους.

Τόσο ο Β. Κιτσάτης, που είχε την πρωτοβουλία γι αυτή την εργασία, όσο και οι υπόλοιποι συνεργάτες καθώς και η αδελφότητα, είναι αξιέπαινοι γιατί συγκέντρωσαν αυτό το χρήσιμο υλικό να το δώσουν κληρονομιά στην καινούρια γενιά.

Ο Β. Κιτσάκης δεν έχει «προφεσορικά» διπλώματα, ούτε ειδικές γνώσεις που χρειάζονται για το γράψιμο ενός βιβλίου. Έχει όμως μέσα του κάτι άλλο, την αγάπη για το χωριό του και τον πόθο να μη χαθούν οι μνήμες...

Μακάρι, η προσπάθεια τούτη να βρεί κι άλλους μιμητές από τις αδελφοτητες κυρίως των χωριών της επαρχίας μας για παρόμοια έργα. Γιατί σήμερα, περισσότερο από ποτέ οι νέοι μας αλλοτριώνονται από ξενικές επιρροές κι έχουμε χρέος να φυτέψουμε στην ψυχή τους την πατρογονική μας παράδοση.

Συνιστούμε στους συμπατριώτες μας να μην παραλείψουν να προμηθευτούν το νέο βιβλίο.

Για το σκοπό αυτόν μπορούν να γράψουν στο Β. Κιτσάκη.

Λεοντίου 22 – Ανω Κυψέλη
τηλ. 86.59.98

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

Κώστας Αναστασιάδης

Στις 9 του Φλεβάρη πέθανε από καρδιακό νόσημα σε ηλικία 64 ετών ο Κώστας Αναστασιάδης.

Γεννήθηκε στην εξοχή (Ζέλιστα) το 1922. Στο χωριό του τελείωσε το Δημοτ. Σχολείο, στα Γιάννινα το Γυμνάσιο και την Παιδαγωγική Ακαδημία. Στην περίοδο της Κατοχής εντάχθηκε στην Εθν. Αντίσταση και πρόσφερε τις υπηρεσίες του στον αγώνα κατά των Γερμανών και Ιταλών.

Διορίστηκε δάσκαλος στη Δροσοπηγή (Κάντσικο) το 1946 και ύστερα από λίγα χρόνια μετεκπαιδεύτηκε στο Διδασκαλείο Αθηνών. Στη συνέχεια υπηρέτησε ως Διευθυντής στο Δημ. Σχολ. Κερασόβου, στο Α. Δημ. Σχ. Κονίτσης και αργότερα σε σχολεία της Αθήνας (Ηλιούπολη), Ξάνθης και πάλι της Ηλιούπολης, απ' όπου και συνταξιοδοτήθηκε το 1981.

Ως εκπαιδευτικός πρόσφερε πολλά στους μαθητές και συναδέλφους του με την πλούσια πείρα και την άρτια κατάρτισή του.

Από όπου πέρασε άφησε ζωντανή την παρουσία του κι ανεξίτηλη τη σφραγίδα της προσωπικότητάς του.

Στο Κεράσοβο οργάνωσε τέλεια το πενταθέσιο Δημ. Σχολ. Το πλούτισε με τα απαραίτητα εποπτικά μέσα, ενήργησε να λειτουργήσουν συσσίτια με δαπάνες της Κοινότητας, η οποία πάντοτε του συμπαραστάθηκε σε ό,τι αφορούσε στη καλή λειτουργία του Σχολείου. Απόδειξη της καλής λειτουργίας του Σχολείου Αγίας Παρασκευής ήταν το γεγονός ότι ο τότε Επιθεωρητής Γαλάζιος προτιμούσε συνήθως αυτό για υποδειγματικές διδασκαλίες και παιδαγωγικά συνέδρια, στα οποία η γνώμη του εκλιπόντος είχε πάντοτε βαρύνουσα σημασία.

Ας σημειωθεί ότι ο Κ. Αν. εκτός από την ευρυμάθεια και την άρτια παιδαγωγική

του μόρφωση, είχε και μια άριστη γλωσσική κατάρτιση, που δύκολα τη βρίσκει κανείς στους σημερινούς δασκάλους. Αργότερα στην Κόνιτσα, όπου γνωριστήκαμε, πολλές φορές, θυμάμαι, μου έδινε αφορμή να συζητήσουμε διάφορα θέματα γλωσσικά, γραμματικά, συντακτικά, φιλολογικά.

Λάτρης του αρχαίου λόγου χειριζόταν με ζηλευτή ευχέρια τη γλώσσα την οποία πολλές φορές συνήθιζε να διανθίζει με αρχαία ρητά και επιγραμματικές ευαγγελικές και εκκλησιαστικές ρήσεις και εκφράσεις.

Θα μπορούσε ο εκλεκτός εκπαιδευτικός, που ήταν πρώτος ανάμεσα στους πρώτους να γίνει επιθεωρητής, αφού είχε συμπεριληφθεί στον πίνακα των προακτέων, αλλά την τελευταία στιγμή ο περιβόητος πίνακας αναμοχλεύτηκε προς όφελος άλλων και θλίψη δική του!

Το 1981 χειρουργήθηκε στην Αμερική από τον Κούλεϋ (ανεύρυσμα αορτής) εγχείρηση δύσκολη κι επικίνδυνη.

Θυμάμαι, όταν είχε έρθει, ακόμα χλωμός, αδύνατος κι εξαντλημένος, μόλις με είδε και πριν μου δώσει το χέρι, μου είπε με εκείνη τη βαριά φωνή του: «**Νίκο, η δρυς έπεσε!**»!

Αλλ' όμως η δρυς δεν λύγισε. Έμεινε όρθια, άντεξε, πάλεψε και επέζησε ακόμα 5 χρόνια, ώσπου ξερριζώθηκε και σωριάστηκε πριν από λίγες μέρες.

Κι έπεσε με γδούπο βαρύ και κρότο δυνατό! Κρότο, που τ' αγέρι, κρύο και παγερό, τον πήρε και τον έφερε κι ακούστηκε με σπαραγμό σ' όλη την Ηλιούπολη, κι ακόμα πέρα σε γνωστούς και φίλους και συγχωριανούς του, που έτρεξαν όλοι και τον αποχαιρέτισαν σε ταξίδι μακρινό και δρόμο αγύριστο!...

Έτσι χάσαμε τον Κώστα, τον αγαπητό σ' όλους Κώστα, τον καλό οικογενειάρχη, που είχε έρωτα με το χωριό του, την Εξο-

Αναδημοσιεύουμε από την εφημερίδα «Νέος Αγωνιστής» της 2-12-1985 επιστολή του συγγραφέα μας κ. Γιάννη Λυμπερόπουλου, που παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Αγαπητέ μου Ν. Αγωνιστή,

Στα σχόλιά του φύλλου σου της 19/10/85, διαβάζω πως φέτος στα Γιάννινα, η κατάσταση του ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟΥ ήταν χειρότερη από κάθε άλλη φορά... Νοικιάστηκαν από φοιτητές δωμάτια σε κλινικές, γραφεία, πλυσταριά, ακόμα και κουρεία. Μ' όλες τις γνωστές άμεσες ή έμμεσες συνέπειες για τους φοιτητές, τις σπουδές... την κοινωνία των Ιωαννίνων.

Είναι φανερό, από τα παραπάνω, πως τα Γιάννινα έπαθαν ένα είδος υπερσοπιου και παραφούσκωσαν, πράγμα που σημαίνει ότι ξεπεράστηκαν τα όρια (το **OPTIMUM**) της αντοχής τους σε πόλη, από δω δε και μπροστά θα πρέπει μάλλον ν' αντιμετωπίσουμε κάμψη, υποβάθμιση κι αυτό που λέμε διαδικασία αντίστροφης μέτρησης.

Σ' ένα σημείο του σημειώματός σας αναρωτιέστε: Σηκώνει η πόλη μας και νέες σχολές ή μήπως πρέπει να υπάρξουν ή να μεταφερθούν κάποιες, σε άλλες πόλεις;

Πιστεύω, ότι το **POINT CRITIQUE** αυτής της ιστορίας βρίσκεται σ' αυτόν ακριβώς τον προβληματισμό σας, πούναι άλλωστε και προβληματισμός σας, πούναι άλλωστε και προβληματισμός όλων μας.

Με το Πανεπιστήμιο σε πόλο έλξης και σε βάση, τα Γιάννινα, αναμφισβήτητα πήραν πάνω τους, κέρδισαν πολλά κι αναπτύχθηκαν σε πάρα πολλούς τομείς. Κοινωνικούς, Οικονομικούς, Πολιτιστικούς.

Κατά μια επικρατούσα γενικά άποψη, τα Γιάννινα στα τελευταία είκοσι χρόνια έγιναν υποδειγματικό μοντέλλο ανάπτυξης ενός περιφερειακού κέντρου... Όμως το σιγούρεμα αυτής της ανάπτυξης, η σωστή εδραίωση της, το πλάτεμα της βάσης τους θα επιτυγχάνονταν με μια περαιτέρω αποκέντρωση του στοιχείου κείνου

πάνω στο οποίο στηρίχτηκε η διαδικασία της απογείωσής τους.

Μ' άλλα λόγια, νομίζω πως θάπρεπε αυτή τη στιγμή τα Γιάννινα ν' αντιμετωπίσουν με τρόπο ανοιχτόκαρδο κι άφοβα την μ' όλα τα μέσα ενίσχυση της ενδοχώρας τους, με Πανεπιστημιακούς δορυφόρους (παραρτήματα σχολών κλπ.) ορθολογικά κατανεμημένους στις εξαρτώμενες από τα Γιάννινα γύρω περιοχές - οικισμούς, πράγμα που σε τελευταία ανάλυση θα σήμαινε **ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΘΩΡΙΩΝ ΤΟΥΣ**. Όσο πιο πλατεία είναι η βάση, τόσο πιο καλά στηρίζεται...

Μέσα στην έρημο, καμιά μεγάλη πόλη δεν αναπτύχθηκε. Τα ευημερούντα μέτρα, στηρίζονται πάνω σε μια ορθολογικά στημένη **ΠΥΡΑΜΙΔΑ**.

Πρώτος οικισμός με πληρότητα εξυπηρετήσεων, γειτονικός στα Γιάννινα είναι αναμφισβήτητη η **ΚΟΝΙΤΣΑ**, που εκτός των άλλων εξαρτάται απ' αυτά, έχει ένα θαυμάσια φυσικό περιβάλλον, μια οργανωμένη ζωή πόλης, πάνω από 1000 μεγάλα σπίτια, ένα καταπληκτικά καλοδιατηρημένο δρόμο επικοινωνίας με τα Γιάννινα και τη Μακεδονία, και προ παντός διαθέτει αυτή τη στιγμή εντελώς **ΑΔΕΙΑ** τεράστια κτίρια, καλοδιατηρημένα, ειδικά φτιαγμένα για χώρους διδασκαλίας και κατοικίες σπουδαστών την **ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΕΙΟ ΣΧΟΛΗ**.

Αντιλαμβάνεστε πόσο παράλογο είναι τα μεν Γιάννινα κυριολεκτικά να πνίγονται από το στεγαστικό και να κινδυνεύουν να υποβαθμιστούν απ' αυτό το λόγο, και δίπλα τους η **ΚΟΝΙΤΣΑ** να κρατάει σε πλήρη αχρηστία μια απέραντη άδεια σχολή, φτιαγμένη από την αρχή με βάση Αμερικάνικα πρότυπα Πανεπιστημιούπολης, (που για το Ίδρυμα Αναγκνος από καιρό έχει γίνει πρόβλημα ακριβώς γιατί δεν βρίσκεται ένας τρόπος επιτέλεσης του προορισμού της, σύμφωνα άλλω-

στε και με τη βούληση του διαθέτη - ευεργέτη Μιχαήλ Αναγνωστόπουλου, πούταν Ίδρυση **ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ** βορειότερα των Ιωαννίνων).

Πρέπει ακόμα να σημειώσω πως οι χτισμένοι ωφέλιμοι χώροι της Αναγνωστοπούλειας Σχολής ξεπερνούν τα 4.000 τετρ. μέτρα. Είναι σήμερα εντελώς ακατοίκητοι. Δε χρειάζονται παρά ελάχιστες επισκευές.

Ότι γύρω από τη Σχολή ανήκουν στην ιδιοκτησία της 1000 περίπου στρέμματα χωράφια καλλιεργησιμα, από τα οποία τα περισσότερα είναι ποτιστικά, και τα οποία είχαν απαλλοτριωθεί **ΕΙΔΙΚΑ** για την εξυπηρέτηση αυτής της Σχολής, που σήμερα εμφανίζεται χωρίς κανένα προορισμό. Ότι τελικά, η σχολή έχει και μια ετήσια επιδότηση από το Ίδρυμα Ανάγκνος που εδρεύει στη Βοστώνη των Ηνωμένων Πολιτειών.

Μ' αυτές λοιπόν τις προϋποθέσεις και με δύο λεωφορεία - πούλμαν που θα κινούνται ανάμεσα Κόνιτσα - Γιάννινα σε κάποια πυκνότητα υπαγορευόμενη και προσδιοριζόμενη από τις ανάγκες, πιστεύω πως το μεγαλύτερο κομμάτι από τα προβλήματα του Πανεπιστημίου των Ιωαννίνων θα λυνονταν κατά τον πιο πρακτικό, γρήγορο και θάλεγα και σωστότερο τρόπο. Ιδιαίτερα... θα τολμούσα να προτείνω την ίδρυση νέων Σχολών, όπως Γεωπονικής - Δασολογικής Σχολής κλπ.

Αξιζει λοιπόν, ή δεν αξίζει τον κόπο, να κινηθούν προς αυτήν τη κατεύθυνση οι Γιαννιώτες, οι Πανεπιστημιακοί και οι φοιτητές από τα Γιάννινα κι όλοι οι άλλοι παράγοντες; Η πρότασή μου αυτή βλάπτει ή ωφελεί τα Γιάννινα, το νομό Ιωαννίνων, την παιδεία την οικονομία και τον Πολιτισμό του τόπου;

Πάντα δικός σας

Η ειδική εφημερίδα, δε θα μπορούσε να το κάνει εκστρατεία; Πως το βλέπετε;

χή, και κάθε Πάσχα και καλοκαίρι εκεί περνούσε στιγμές ευχάριστες μαζί με την καλή του γυναίκα, που παντού και πάντοτε τον συνόδευε, τα παιδιά του, Άννα και Παναγιώτη, που πριν ένα μήνα χάρηκε το γέννημα του.

Αυτός ήταν ο Κώστας Αναστασιάδης: Αγαπητός, γαλήνιος σοβαρός, άδολος, ειλικρινής, ευθύς, απροσποίητος, δίκαιος, ανόμιος.

Γι' αυτό και ας έχει «γαιάν τελαφράν».

Νικ. Ρεμπέλης

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Από τον κ. Θανάση Φούντα, τ. επιθεωρητή της πρωτοβάθμιας Εκπ/σης και τώρα σχολικό σύμβουλο, που το πέρασμά του από την Επαρχία μας άφησε μνήμες αγαθές, πήραμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή:

«Η Κόνιτσα, οι άνθρωποι, οι ομορφιές της φύσης, η ιστορία και οι καημοί των ανθρώπων, είναι ένα κομμάτι της ζωής μου πολύτιμο.

Γι' αυτό και ό,τι αφορά την περιοχή – εννοώ και όλα τα χωριά της – και όλους τους ανθρώπους της και προπαντός τους εκλεκτούς Δασκάλους, φίλους μου, με συγκινεί βαθύτατα.

Έτσι, όταν πήρα στα χέρια μου το αξιόλογο περιοδικό «Κόνιτσα», που είχατε την καλοσύνη να μου στείλετε, ένιωσα μια ανείπωτη χαρά και μια πίκρα μεγάλη.

Χαρά για την προκοπή – ατομική, κοινωνική, οικονομική, οικογενειακή – γνωστών μου προσώπων.

Πίκρα, για το θάνατο αγαπημένων προσώπων της περιοχής. Εύχομαι ολόψυχα, να συνεχίσετε την αξιέπαινη προσπάθειά σας. Να δώσετε στο περιοδικό «Κόνιτσα» μια απ' τις πρώτες θέσεις σε πανελλήνια κλίμακα.

Μπορείτε, γιατί τίποτε δεν είναι αδύνατο στη θέληση, τη φαντασία και την ευαισθησία σας. Γιατί η πιο κοντινή πραγματικότητα είναι τα όνειρά σας, για τον τόπο σας και τους ανθρώπους του.

Στείλτε μας ανταποκρίσεις, ειδήσεις, νέα από τις αδελφότητες της επαρχίας, από τα χωριά και το εξωτερικό. Οι στήλες του περιοδικού μας, πάντα ανοιχτές.

ΕΞΩΡΑΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΗΓΗΣ

Τα φετινά Χριστούγεννα, την ευκαιρία για επικοινωνία και ψυχαγωγία των κατοίκων της Πηγής έδωσε ο Εξωραϊστικός Σύλλογος του χωριού με δύο πολύ ωραίες εκδηλώσεις, που πραγματοποιήθηκαν στο κτίριο του Συλλόγου, στο Μεσοχώρι του χωριού.

- Ανήμερα τα Χριστούγεννα με την προβολή ψυχαγωγικής ταινίας.
- Στις 28 Δεκέμβρη το βράδυ, με τη φροντίδα του δάσκαλου του χωριού Χρήστου Οικονόμου, τα παιδιά παρουσίασαν μια ωραία γιορτούλα με ποιήματα, τραγούδια και τα παραδοσιακά κάλαντα.

Στο τέλος μοιράστηκαν δώρα στα παιδιά. Ακολούθησε κέρασμα λουκουμιού και τσίπουρο στους χωριανούς και στη συνέχεια γλέντι μέχρι τις πρωινές ώρες.

Το συγκρότημα που το αποτελούσαν ο Χρήστος Οικονόμου δάσκαλος με βιολί και τραγούδι, ο Αποστόλης Βαζούκης κλαρίνο, ο Κώστας Κίτσιος ακκορντεόν και ο Πρόεδρος του χωριού Πασχάλης Ζώτος ντέφι, προσφέρθηκαν και γλέντησαν τους χωριανούς αφιλοκερδώς.

Μέσα σ' αυτό το ζεστό περιβάλλον, έγινε το αντάμωμα των νέων με τα γηρατιά των ντόπιων με τους ξενητεμένους. Συνέχιση της παράδοσης που θέλει τους χωριανούς να συμμετέχουν το ίδιο στη λύπη και στη χαρά.

Θέλουμε, οι εκδηλώσεις του Συλλόγου να είναι περισσότερες και ποιοτικά ανεβασμένες, για να βοηθήσουν, μαζί με άλλες δραστηριότητες και με τη συμμετοχή όλων των Πηγιωτών, στην προκοπή του χωριού μας.

Το Δ/κό Συμβούλιο του Συλλόγου

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ: Τους κ.κ. Προέδρους, κοινο-
τικούς συμβούλους & γραμ-
ματείς της Επαρχίας

Κοινοί τους

Κύριοι,

Από ένα και πλέον χρόνο το περιοδικό "ΚΟΜΙΤΣΑ" εκδίδεται στην Κό-
νιτσα και, όπως θα γνωρίζετε στις σελίδες του φιλοξετούνται ειδήσεις και σχόλια
μηνίες και προβληματισμοί από όλη την Επαρχία.

Το πόσο δυνατή, όμως, θα ακουστεί η φωνή κάθε χωριού μέσα από το πε-
ριοδικό δεν εξαρτάται μόνον από μας, δηλ. από τα έξι μέλη της Συντακτικής Επιτροπής (Σ.Ε.).

Καθένας, είτε άτομο είτε οργανωμένος φορέας, μπορεί να βοηθήσει, στέλνοντας στη
Σ.Ε. άρθρα, ανταποκρίσεις, πρωτότυπα ή φωτοτυπημένα παλιά έγγραφα, φωτογραφικό υλικό
και άλλα.

Μεγαλύτερο δε θάρρος πέφτει στις κοινοτικές αρχές, γιατί, πέρα από το γεγονός ότι έ-
χουν τη δυνατότητα καλύτερης ενημέρωσης, έχουν το πρόσθετο χρέος αποκατάστασης ή δια-
τήρησης των δεσμών με τη γενέθλια γη αυτών που, για διάφορους λόγους, σήμερα ζουν σε άλ-
λους τόπους.

Έτσι θα πάψει και η δικαιολογημένη φωνή διαμαρτυρίας πολλών φίλων αναγκαστών
μας ότι αγνοείται το χωριό τους και ότι σημαντικά γι' αυτούς γεγονότα δε βλέπουν το
φως της δημοσίευσής τους.

Ελπίζουμε ότι η έκκλησή μας θα έχει ευνοϊκή απήχηση.

Σ.Ε.

Συν. από σελ. 2

πάει με το κιλό. Όπου η ανθρώπινη αξιοπρέπεια κι' αυτονομία είναι δικαίωμα ό-
λων. Όπως δικαίωμα όλων είναι η μάθηση, η πληροφόρηση, η εργασία, η χαρά.

Πως να καταλάβουν, ότι δεν είμαστε εχθροί, άντρες γυναίκες, αλλά συνα-
γωνιστές σ' ένα κοινό αγώνα.

Πως να καταλάβουν ότι κι' αυτοί είναι θύματα μιάς αντίληψης, που αναπα-
ράγει και διαιωνίζει μύθους και προκαταλήψεις.

Ελάτε λοιπόν άντρες, σηκώστεν το πέπλο του μυστηρίου που έχει πλεχτεί,
γύρω από τη «γυναικεία φύση» και κυτάξτε μας με μάτια και νου ξεκάθαρα. Δεν
είμαστε «μύθος» ούτε «γόησες» ούτε «ιερά τέρατα», ούτε «άγιες», ούτε «επι-
κίνδυνα θηλυκά», ούτε «ελαφρόμαλες», ούτε, ούτε.....

Είμαστε άνθρωποι, αδελφές σας, φίλοι σας, συντρόφοι σας. Δώστε μας τα
χέρια κι' ελάτε ν' αγωνιστούμε για ένα καλύτερο αύριο. Η ζωή είναι τόσο μικρή
και τόσο πολύτιμη, για να την αναλώνουμε σε τόσο μεγάλες και τόσο άσκοπες
διαμάχες.

Ελ. Παπαμιχαήλ

γκαρίλα (σλαβ. garilo = colore di fuliggine, δηλ. χρώμα καπνιάς, κατάμαυρο).
γκόλιος (γυμνός, σλαβ. gol).
Ζδράβος (σλ. zdvano = υγιής).
Οβορός (αυλή, σλαβ. dnor, κατ' άλλους από το oboг = μάνδρα)
βερβερίτσα (σκίουρος, σλαβ. vjeveritsa)
γκουσταρίτσα (σαύρα, σλαβ. gusteritsa).
κουνάβι (υποκοριστικό του σλαβ. kuna)
ζάμπα (βάτραχος, σλαβ. zaba).
πέστροφα (σλαβ. pastva. Ο συσχετισμός με το «επιστρέφω» είναι εσφαλμένη επινόηση)
ρούχο (σλαβ. rucho)
τσέλιγκας (σλαβ. tselinik)
τσέργα (μάλλινη βελόντσα παλιά και τριμμένη, σλαβ. tserga)
κοζίνι (ασκί από δέρμα γίδας, σλαβ. Kozin και koza = γίδα)
κλιέτσκα (πλεκτοβελόνη)
μότσιαλη (μέρος λιβαδιού με πολλά χόρτα και λίγο στάσιμο νερό, βαρκό, σλαβ. mot-sila. (λέγεται και κόρτσια — motsa. Έγινα μότσια = βράχηκα πολύ).
τελετίνι (κατειργασμένο δέρμα μόσχου, σλαβ. tele = μοσχάρι. Πρβλ. Τσαρούχια τελετίνι και φούστα κόκκινη).
οβίρα (δίνη νερού, σλαβ. vir = πηγή)
μπορίκα (είδος πεύκης, σλαβ. borika).
έλσια (υδροχαρές δένδρο, σλαβ. jelsa)
σανός (σλαβ. sano)
κόσα (μεγάλο δρεπάνι, σλαβ. kosa)
σίλβο (είδος υπόξινου δαμάσκηνου, σλαβ. sljivo)
σελιό (χωράφι κοντά στο σπίτι, σλαβ. selo = χωριό).
κλένος, κλενάδι (δέντρο, σλαβ. klen, klenik)
λίπα (φιλύρα, σλαβ. lipa)
τσέτινο (μίσχος, κοτσάνι κερασιού, σλαβ. tsetina = foglie del rino, φύλλο πεύκου. Μοιάζουν για το βελονοειδές σχήμα).
τσάμικο (ξύλο), σλαβ. tsamik = έλατο. Πρβλ. οι τσάμικες γρέντες (δοκοί) είναι γερές.

φουσκή (κόπρος ζώων, σλαβ. vuscija)
ντοπόλα, ντομπολίτσα (ξύλινος κυλινδρικός κάδος, όπου χτυπούν το γάλα, σλαβ. torola = λεύκη, επειδή γινόταν με ξύλο λεύκης).

Και ποιός δεν θυμάται τις «μπλανούτσκες» (φράουλες), που μαζεύαμε στους όχτους των λιβαδιών, και τις *ρουσιέτσκες*, που τις βγάζαμε από τη γη έξω στα σιάδια, καθαρίζαμε με προσοχή το αγκαθωτό περιβλήμα και τρώγαμε τον πολύ νόστιμο εσωτερικό καρπό. Ακόμη ποιός λησμονεί τους χορταρένιους εκείνους σκούφους, που φτιάχναμε από **σλάμκες** (σλαβ. slamka), τα βελονοειδή χόρτα που φύτρωναν σε βαρκά.

Από τις παραπάνω λέξεις βλέπομε πως οι περισσότερες αναφέρονται στον υπαίθριο νομαδικό βίο, πράγμα που πιστοποιεί τις αγροτικές και κτηνοτροφικές ασχολίες των Σλάβων.

◆◆◆◆◆
◆ Περιμένουμε τη συνδρομή σας. Είναι η κινητήρια δύναμη για τη ζωή και την πορεία του πεδιοδικού μας.
◆◆◆◆◆

ΧΑΡΑΛ. Ν. ΡΕΜΠΕΛΗ

ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ

(Γλωσσικά - Λαογραφικά
με τοπογραφικό χάρτη επαρχίας
Κονίτισης)

Ζητήστε το

1) ΚΟΝΙΤΣΑ: Γεώργιον Παπαχρηστίδη

2) ΑΘΗΝΑ: Νικόλ. Χ. Ρεμπέλη

Πορταριάς 19-21 11523

τηλ. 6914805

Τιμή δρχ. 1500

Νέα για το Νοσοκομείο

Το θέμα της υγειονομικής περίθαλψης απασχολεί κάθε πολίτη ιδιαίτερα δε τους κατοίκους της ακριτικής αυτής περιοχής, οι οποίοι για να αντιμετωπίσουν και απλά ακόμη προβλήματα της υγείας τους αναγκάζονται να μετακινούνται στα Γιάννινα και την Αθήνα και να υποβάλλονται σε δυσβάσταχτα έξοδα.

Το Νοσοκομείο της Κόνιτσας, που όπως είναι γνωστό ανήκει στον Ερυθρό Σταυρό, με τα σημερινά δεδομένα – προσωπικό, κτιριακή υποδομή, μηχανικός εξοπλισμός – δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες των καιρών.

Η εξαγγελία της Κυβέρνησης για δημιουργία Κέντρου Υγείας στην Κόνιτσα είχε ευνοϊκή απήχηση, πλην όμως η καθυστέρηση υλοποίησης δημιούργησε ερωτηματικά που φαίνεται να διαλύονται με τις τελευταίες εξελίξεις.

Πιο συγκεκριμένα, όπως μας πληροφόρησε ο δήμαρχος Κόνιτσας, το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας διαβεβαιώνει ότι μέσα στον Φεβρουάριο θα αρχίσει η μελέτη επέκτασης και διαρρύθμισης του χώρου για εγκατάσταση του Κέντρου Υγείας. Η καθυστέρηση οφείλονταν στην ανάγκη νομοθετικής ρύθμισης, που ήδη πέρασε από τη Βουλή και σύντομα δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης.

Η ρύθμιση αφορούσε συμφωνία με τη Δ/ση του Ερυθρού Σταυρού για τη δημιουργία Κέντρου Υγείας και Νοσοκομειακής μονάδας τριάντα πέντε (35) κλινών.

Νέα από το Δήμο Κόνιτσας

- Με επιχορήγηση του Νομ. Ταμείου ύψους 1.000.000 δρχ. κατασκευάστηκε «μονομπλόκ» για την προστασία του οικοπέδου της Ένωσης Δασικών – Γεωργικών Συνεταιρισμών Κόνιτσας – Ζαγορίου – Μετσόβου.

- Ο μορφωτικός και αθλητικός σύλλογος «ΠΙΝΔΟΣ» επιχορηγήθηκε με το ποσό των 100.000 δρχ., που προέρχεται από το κληροδότημα Πραβατζή.

Ο Βασ. Πραβατζής, που καταγόταν από την Κόνιτσα, άφησε διαμέρισμα στη Φωκίωνος Νέγρη στην Αθήνα, από το οποίο ο Δήμος εισπράττει 28.000 δρχ. το μήνα, με αποκλειστικό σκοπό τα χρήματα αυτά να διατίθενται για τον αθλητισμό του Δήμου Κόνιτσας.

- Καταρτίστηκε από το Δήμο το Τεχνικό Πρόγραμμα 1986, που περιλαμβάνει 67 επιμέρους έργα συνολικής δαπάνης (πρ/σμός) 30 εκατομ. περίπου.

Τα έργα αφορούν την ύδρευση, τη συντήρηση και επέκταση δημοτικών κτιρίων, αθλητικές εγκαταστάσεις, κατάλληλη διαμόρφωση χώρων, συντήρηση και διάνοιξη δημοτικών δρόμων, ηλεκτροφωτισμό κλπ.

- Ο εκπολιτιστικός σύλλογος Παδιωτών ο «ΣΜΟΛΙΚΑΣ» πραγματοποίησε συγκέντρωση πατριωτών – η προσέλευση των οποίων υπήρξε μεγάλη στις 9 – 2 – 85 στην Λέσχη του Πανηπειρωτικού Συνδέσμου Νομού Λάρισας όπου εν μέσω θερμών εκδηλώσεων εγένετο κοπή της πίτας και με κεφάτο γλέντι πέρασαν μια όμορφη βραδιά.
- Το Δ.Σ. του Συλλόγου αποφάσισε τη σύσταση παιδικού χορευτικού ομίλου, για αυτόν δε τον σκοπό προσέλαβε ειδικό δασκαλο για την μάθηση των παραδοσιακών χορών της πατρίδος μας.
- Στις 16 – 2 – 85 ο σύλλογος πραγματοποίησε εκδρομή στο χιονοδρομικό κέντρο Πετρουλίου και επίσκεψη στις Ι. Μονές Μετεώρων.
- Στις 28 – 4 – 85 στη Λέσχη του Πανηπειρωτικού Συνδέσμου Νομού Λάρισας πραγματοποιήθηκε η ετήσια Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου.
- Με ξεχωριστή λαμπρότητα ο Σύλλογος γιόρτασε τις τριήμερες γιορταστικές εκδηλώσεις το 15 αύγουστο στην γενέτειρα – πανέμορφο χωριό ΠΑΔΕΣ – όπου η προσέλευση των ξενιτεμένων Παδιωτών υπήρξε μεγάλη.
- Στις 17 – 8 – 85 και σύμφωνα με το άρθρο 27 του καταστατικού του συλλόγου το Δ.Σ. πραγματοποίησε την ετήσια γιορτή του. Την ημέρα αυτή ετελέσθη: 1) Αρχιερατική πανηγυρική θεία λειτουργία.
2) Αρχιερατικό μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των απανταχού κοιμημένων Παδιωτών. Ο πρόεδρος του συλλόγου γιατρός κ. Μ. Κυριάκης αναφέρθηκε στον απόντα της ημέρας τον ε.α. Ανώτερο Γενικό Αρχίατρο Νίκο Γιάκκα που για πολλά χρόνια ανήκε στην συντακτική επιτροπή του περιοδικού «ΚΟΝΙΤΣΑ» και ανεπάντεχα πέθανε στο χωριό του, στις 12 – 8 – 85. «Θα ήταν παράλειψη μεγάλη είπε ο πρόεδρος του Συλλόγου – αν σήμερα δεν σκιαγραφήσουμε με λίγα λόγια τον μεγάλο σημερινό απόντα τον ανθρωπιστή Ανώτερο γεν/κό Αρχίατρο Νίκο Γιάκκα, που πριν λίγες μέρες ανεπάντεχα από θεϊκό θέλημα πήγε να αναπαυθεί εκεί που δεν υπάρχει οδύνη ή στεναγμός. Ο Νίκος Γιάκκας ήταν θερμός πατριώτης, καλοκάγαθος και πονετικός για όλους που κατέφευγαν σ' αυτόν. Η αγάπη του για το χωριό ήταν μεγάλη το ποθούσε και ενδιαφέρονταν για την προκοπή του. Ήταν μια μεγάλη ψυχή ένας ανθρωπιστής, γιατί μέσα του μιλούσε η Ηπειρωτική ψυχή, οι ρίζες οι βαθιές που τον έδεναν με το χώμα τούτο όπου γεννήθηκε και όπου σήμερα αναπαύεται. Αείμνηστε αγωνιστή γιατρέ Νίκο, εσύ έπραξες το καθήκον σου. Ο χάρος Νίκο σε άρπαξε από τα χέρια μας αλλά όχι και από τις καρδιές μας. Δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ αγαπημένε μας Νίκο και όπως ήταν η ψυχή σου και η συνείδησή σου ελαφρά, ας είναι έτσι ελαφρό και το χώμα του χωριού σου που σε σκέπασε. Αιωνία σου η μνήμη «Στη μνήμη του Νίκου Γιάκκα και αντί στεφάνου ο σύλλογος κατέθεσα στο γηροκομείο της Κόνιτσας το ποσό των 3.000 δρχ.
- 3) Λαχειοφόρος με πολλά πλούσια δώρα, Με χορό γλέντι και τραγούδια συνοδεία τοπικού συγκροτήματος λαϊκών οργάνων έκλεισε η γιορτή όπου όλοι οι παρευρισκόμενοι ευχήθηκαν πρόοδο και προκοπή στο σύλλογο.
- Ο σύλλογος αποφάσισε την ανέγερση ηρώου στην πλάτεια του χωριού για τους υπέρ πατρίδας πεσόντες. Την εκπόνηση της μελέτης του έργου ανέλαβε ο Γενικός Γραμματέας του συλλόγου Μηχανικός κ. Βασ. Μπέκος.
- Ο σύλλογος και με πρωτοβουλία του συμπατριώτη μας κ. Γεωργίου Τσούκα

Δ Ω Ρ Ε Α

Όσο κι αν οι πράξεις αγαθοεργίας, γίνονται με ταπεινοφροσύνη κι εφαρμόζεται το «μη γνώτω η δεξιά, τι ποιεί η αριστερά», καμιά φορά βρισκόμαστε στην ανάγκη να παραβιάζουμε τον κανόνα. Αυτό συμβαίνει όταν πρόκειται για πράξεις προς μίμηση και από άλλους.

Μια τέτοια πράξη είναι και του συνταξιούχου δάσκαλου κ. Σπυρ. Πρωτοσυγκέλλου, που δημοσιεύουμε παρακάτω, με την παράκληση να μας συγχωρέσει, για την κοινοποίησή της.

Ο κ. Σ. Π. κατέθεσε στο Υπ/μα Εθν. Τράπεζας Κόνιτσας, μόνιμη και διαρκή κατάθεση και χωρίς δικαίωμα ανάληψης από κανένα, χρηματικό ποσό, από τους τόκους του οποίου να βραβεύεται ο πρώτος και άριστος μαθητής ή μαθήτρια της τελευταίας τάξης των Λυκείων και της έκτης του Δημοτ. Σχολείου.

1. Γενικό Λύκειο Κόνιτσας δρχ. 50.000

2. Τεχνικό και Επαγγ. Λύκειο Κόνιτσας Δρχ. 50.000

3. Α' Δημ. Σχολ. Κόνιτσας Δρχ. 50.000

4. Β' Δημ. σχολ. Κόνιτσας δρχ. 50.000

5. Γ' Δημ. Σχολ. Κόνιτσας δρχ. 50.000

6. Δημ. Σχολ. Καλλιθέας δρχ. 50.000

7. Δημ. Σχολ. Κεφαλοχωρίου δρχ. 50.000

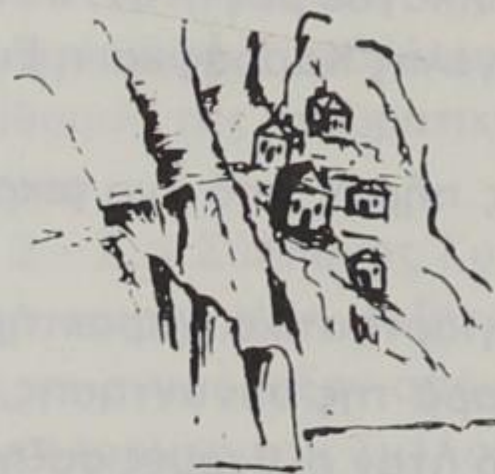
8. Δημ. Σχολ. Δίστρατου δρχ. 50.000

Εκτός των παραπάνω ποσών, δόθηκε και στα οκτώ σχολεία το ποσό των 5.000 δρχ. σε μετρητά για τη βράβευση του πρώτου μαθητή ή μαθήτριας, μέχρις ότου αρχίσει να λαμβάνεται το βραβείο από τους τόκους.

9. Στο Δημ. Σχολείο Μολυβδοσκεπάστου δόθηκε το ποσό των 60.000 δρχ.

10. Το ίδιο ποσό δόθηκε και στο Δημ. Σχολείο Ηλιόρραχης.

Το περιοδικό μας συγχαίρει το Δωρητή κι εύχεται πάντα να βρίσκονται μιμητές για το καλό της κοινωνίας.

συγκέντρωσε ποσόν χρημάτων από δωρεές μελών και φίλων του συλλόγου για την κατασκευή βρύσης στην τοποθεσία «Άγιοι Απόστολοι» του χωριού μας.

- Κυκλοφόρησε το πολύχρωμο και πολυσέλιδο ημερολόγιο έτους 1986 και εστάλη σε όλα τα Μέλη ως και φίλους του συλλόγου μας.

- Το Δ.Σ. έστειλε ευχαριστήριες επιστολές σε όσους ευγενικά ενίσχυσαν τα οικονομικά του συλλόγου.

- Η ετήσια χοροεσπερίδα του συλλόγου προγραμματίστηκε να γίνει στις 14 - 3 - 86 στο κοσμικό κέντρο «ΡΙΟ» Λάρισα. Γνωστοποιήσεις θε στείλει το Δ.Σ. σε όλα τα μέλη και φίλους του συλλόγου μας.

- Το Δ.Σ. απευθύνει σε όλους τους συμπατριώτες όπου και αν βρίσκονται τις καλύτερες ευχές για ένα δημιουργικό, ειρηνικό και ευτυχισμένο 1986.

Το Δ.Σ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΞΟΧΙΩΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ

Με επιτυχία πραγματοποίησε και φέτος ο Σύλλογος Εξοχιωτών και Τραπεζιωτών, που ζουν στην Αθήνα τη συγκέντρωσή τους για το κόψιμο της βασιλόπιτας.

Δεκάδες μέλη και φίλοι του Συλλόγου μας ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση του Δ/κού Συμβουλίου και στις 19 του Γενάρη συγκεντρώθηκαν στον καθορισμένο χώρο. Αυτές οι συναντήσεις, για τους σκόρπιους επαρχιώτες είναι πάντα χαρούμενες κι ευχάριστες.

Αφού προσφέρθηκαν, από το Σύλλογο, ποτά και αναψυκτικά, επιπλέον οι παραβρισκόμενοι ήπιαν και «ποντζ» που ήταν προσφορά της Ελένης Καρρά. Το κέφι και οι συζητήσεις κορυφώθηκαν.

Ο πρόεδρος του Συλλόγου μας Παναγ. Καρράς αφού ευχαρίστησε όλους για την παρουσία τους, χωριανούς και φίλους, τους ευχήθηκε κάθε ευτυχία οικογενειακή και πρόοδο στους νέους.

Στη συνέχεια έκοψε τη βασιλόπιτα. Οι τρεις τυχεροί της χρονιάς που βρήκαν το νόμισμα του Συλλόγου μας ήταν, ο Λάμρος Βλάχος, ο Βαγγέλης Καρράς και η Ευδοκία Βουρδούκα.

Όλοι τους πήραν από ένα μικρό δώρο.

Παρά το γιορταστικό χαρακτήρα, το γέλιο και τη χαρά της συνάντησης, κύριο χαρακτηριστικό ήταν οι θερμές συζητήσεις γύρω από τα ζητήματα του Συλλόγου. Εκφράστηκε η ευχή, οι επόμενες δύο συναντήσεις του Συλλόγου που θ' ακολουθήσουν (αποκριάτικος χορός και γενική Συνέλευση) να δώσουν τ' αναμενόμενα απ' όλους αποτελέσματα και μ' αυτή την ευχή τελείωσε και η φετεινή εκδήλωση του Συλλόγου μας.

Γιάννης Γκόγκος

«ΞΥΜΑΡΟΣ» χώρος τέχνης -
Φωκίδος 26, Αμπελόκηποι
Αθήνα Τηλ. 7776485

Πρόγραμμα εκδηλώσεων για την τρέχουσα καλλιτεχνική περίοδο:

~ 14-3-86 Λήξη έκθεσης Κ. Φον Μπερχτολντ

~ 10-3 μέχρι 18-4-86

«Έξι μουσικά εργαστήρια» της Έταιρ. Μουσικής και Θεάματος. Παράλληλα έκθεση με έργα: Β. Σεφερτζίδη, Κ. Κλουβάτου, Μαρξ. Βασιλά, Φον Μπερχτολντ, Π. Θεολόγου, Στ. Χρυσικόπουλου, Δ. Κρεμμου, ώρες: 10⁰⁰ - 13⁰⁰ και 18⁰⁰ - 21⁰⁰

~ 22 Απρίλη ~ 17 Μαΐου:

Έκθεση Ξωγραφικής: Σύλβια Σαρροπούλου και Ηλιά Τουφετή.

~ 20 Μαΐου ~ 14 Ιουνίου:

Ομαδική έκθεση Ξωγραφικής με συζητήσεις για εικαστικά θέματα. Περισσότερες πληροφορίες: Τηλ. 7776485. ~

Το πρόγραμμα των Έξι Μουσικών Εργαστηρίων είναι το εξής:

1. 10-13 Μαρτίου: Μιχάλης ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
  2. 17-20 Μαρτίου: Λένα ΠΛΑΤΩΝΟΣ
  3. 24-28 Μαρτίου: Βαγγέλης ΚΑΤΣΟΥΛΗΣ
  4. 31 Μαρτίου-3 Απρ: Κώστας ΚΟΡΑΚΗΣ (2 μέρ)
Θύμος ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (2 μέρες)
  5. 7-10 Απριλίου: Γιώργος ΚΟΥΡΟΥΣΤΟΣ
  6. 16-19 Απριλίου: Δημ. ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
- Τα εργαστήρια θα αρχίσουν στις 5.00 μμ.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ (Ειδήσεις, σχόλια, κρίσεις)

Ύστερ' από την έναρξη των μαθημάτων κιθάρας το Δεκέμβρη, η ομάδα πρωτοβουλίας προσέλαβε κι άλλο δάσκαλο μουσικής, ώστε από το Γενάρη άρχισαν να παραδίδονται στην Κόνιτσα και μαθήματα ακορντεόν. Έτσι, πολλοί κάτοικοι της πόλης, μικροί και μεγάλοι, θα έχουν την ευκαιρία να μυηθούν στη θεία τέχνη της μουσικής.

- Μετά από 45 χρόνια διακοπής, άνοιξε στις 7 - 1 - 86 η ταχυδρομική επικοινωνία Ελλάδας - Αλβανίας, με την αποστολή της πρώτης από ελληνικής πλευράς ταχυδρομικής ομάδας στο Αργυρόκαστρο. Έτσι υλοποιείται η διακρατική συμφωνία που είχε υπογραφεί το Δεκέμβρη του 84. Το σχετικό πρωτόκολλο προβλέπει την ανταλλαγή ταχυδρομικών αποστολών στη γραμμή Γιάννινα - Αργυρόκαστρο, μέσω Κακαβιάς. Η αποστολή θα γίνεται τρεις φορές την εβδομάδα.

- Στις 25 - 26 Γενάρη έπεσε λίγο χιόνι από τα «πλατανάκια» κι επάνω.

- Στις 26 - 1, ώρα 7, η ΕΡΤ 2 στην εκπομπή «ΤΑ ΒΟΥΝΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ» παρουσίασε τη χαράδρα Αώου.

Όσοι είδαν την εκπομπή δεν έμειναν και τόσο ευχαριστημένοι γιατί, παρά τον τίτλο «Χαράδρα Αώου», έδειξε πολύ λίγα τοπία από τη χαράδρα. (Και σ' άλλες σχετικές εκπομπές για την περιοχή μας, οι ΕΡΤ παρουσίασαν ελλείψεις και παραλείψεις. Αυτό ίσως να οφείλεται στο ότι «οι ειδικοί», έρχονται και τραβάνε ό,τι βλέπουν μπροστά τους, χωρίς να συμβουλευονται τους ντόπιους, που κάτι θα γνωρίζουν κι αυτοί από τον τόπο τους..

- Μεσ στο Γενάρη άγνωστοι έκλεψαν από το εργαστήριο επισκευής τηλεοράσεων του Γιώργου Βρόικου (στην αγορά) 2 τηλεοράσεις, 1 βίντεο κι ένα μαγνητόφωνο.

- Επίσης 35 χιλιάδες δραχμές έκαναν φτε-

ρά μεσα απ το σακκάκι του φούρναρη Χρήστου Τάσιου.

Φαίνεται, ότι αυτά που γίνονται στις μεγάλες πόλεις, άρχισαν να βρίσκουν μιμητές και στην επαρχία.

- Την Κυριακή 20 - 1, στο Κέντρο Νεότητας, ο Σύλλογος Γυναικών έκοψε πίτα στα παιδάκια της πόλης και πρόσφερε σ' αυτά ένα ψυχαγωγικό απόγευμα.

- Την 27 - 1 επισκέφτηκε την Κόνιτσα και τα Καβάσιλα ο κ. Νομάρχης και έδωσε εντολή για επίσπευση των έργων (στα λουτρά) και εξέτασε διάφορα άλλα ζητήματα.

- Των τριών Ιεραρχών γιόρτασαν, όπως κάθε χρόνο, τα σχολεία. Μετά την εκκλησία έγινε δεξίωση στο Β' Δημ. Σχολείο.

- Στις 31 - 1 ο πρόεδρος Κλειδωνιάς, Αθαν. Τζιουβίλλας, τράκαρε με αγροτικό αυτοκίνητο στο δρόμο Καλπακίου και τραυματίστηκε σοβαρά. Ελαφρότερα τραυματίστηκαν, η Ελένη Μπέτζου και η Άννα Καλτσούνη.

- Την Κυριακή 2 - 2 (της Υπαπαντής) στο Ναό του Αγ. Κοσμά έγινε λειτουργία και κήρυγμα αναφερόμενο στην αποστολή της μητέρας. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας πραγματοποιήθηκε εκδήλωση γιορταστική στην αίθουσα της πνευματικής Στέγης, για τη Μητέρα.

- Στις 2 - 2 ο Σύλλογος Γυναικών έκοψε την πίτα και τα μέλη συζήτησαν διάφορα θέματα και αντάλλαξαν απόψεις γύρω από τα ενδιαφέροντα του Συλλόγου.

- Στο Γηροκομείο Κόνιτσας κατέθεσαν στη μνήμη του Χρήστου Μπούνα:

Ο Γιώργος Μπούνας δρχ. 10.000

Ο Ευάγγελος Μπούνας δρχ. 5.000

Ο Πέτρος Μπούνας δρχ. 5.000

Η Ουρανία Πουλάκου - Μπούνα 5.000

και ο Γιάννης Ντάφλης δρχ. 5000

- Το απόγευμα της 5 - 2, στην αίθουσα του Γυμνασίου μίλησε ο Νομάρχης κ. Βασ. Μπρακατσούλας με θέμα:

«Εισαγωγή στη Νεοελληνική ποίηση».

• Στις 6 – 2, ο Εμπορικός Σύλλογος Κόνιτσα έκοψε την πίτα και με την ευκαιρία έγινε συζήτηση για διάφορα θέματα που ενδιαφέρουν το Σύλλογο.

• Στις 8 – 2, ο Σύλλογος Δασκάλων έκανε χορό.

• Στις 22 – 2, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Σαρτζετάκης πραγματοποίησε ξαφνική επίσκεψη στην Κόνιτσα. Στην πλατεία μαζεύτηκε αρκετός κόσμος – παρά το απρόοπτο της επίσκεψης – και υποδέχτηκε τον πρόεδρο, ο οποίος μίλησε και συζήτησε με πολλούς πολίτες. Εκφράστηκε με κολακευτικά λόγια για τη θέση και τις ομορφιές της πόλης.

Επισκέφτηκε τη Λέσχη Αξ/κών όπου προσφέρθηκε καφεδάκι και αναχώρησε με τη συνοδεία του για τα Γιάννινα.

• Το βράδυ της 22 – 2, στο Κέντρο «Δένδρο», οι «Γκρισμπανίτες» της Κόνιτσας έκαναν ένα τρικούβερτο γλέντι.

• Αν και η παροιμία λέει πως «ο Φλεβάρης κι αν φλεβίσει, άνοιξη θε να μυρίσει», ο φετινός κουτσοφλέβαρος, ήταν για την περιοχή μας πολύ «ζόρικός». Μας έφερε αρκετά χιόνια και βροχές. Μερικά χωριά αποκλείστηκαν (όχι βέβαια για πολύ), σε μερικούς δρόμους έγιναν κατολισθήσεις και λύκοι έκαναν την εφμάνισή τους. Στην πάνω Κλειδωνιά από λύκους καταφαγώθηκαν 5 γίδια κι ένα κυνηγητικό σκυλί.

Ο Σύλλογος Πυρσογιαννιτών Αττικής, μεταξύ των άλλων δραστηριοτήτων του, για να τιμήσει το «Μάστορα Πυρσογιαννίτη», αφού η Πυρσόγιαννη (και τα γύρω χωριά) αποτελεί κλασικό Μαστοροχώρι, προγραμματίζει την κατασκευή μνημείου του «Πυρσογιαννίτη Μάστορα, μια και ο Μάστορας σαν έννοια .. συνυπάρχει ... στην λέξη Πυρσόγιαννη.

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

Γεννήσεις: Στις 14 – 1, η κόρη του Παύλου και της Όλγας Νούτσου Ελευθερία σύζυγος Νίκου Τάσιου από Φραγγάδες, απόκτησε κοριτσάκι. Τα γεννητούρια έγιναν

στο Καλπάκι (μες στο αυτοκίνητο) κατά τη μεταφορά της ετοιμόγεννης από Κόνιτσα, στα Γιάννινα. Παρ' όλη την περιπέτεια, μάνα και κόρη είναι μια χαρά.

• Στις 20 – 1, ο Δημήτρης και η Δήμητρα Ευαγγέλου (Καλλιθέα) απόχτησαν αγοράκι.

• Στις 11 – 2, ο Χαρίσης και η Σπυριδούλα Καράκογλου, απόχτησαν κοριτσάκι.

• Αγοράκι απόχτησαν ο Χρήστος και η Στέλλα Κακαράντζα στις 17 – 2.

Αρραβώνες:

Αραβωνιάστηκαν: στις 18 – 1 ο Γιάννης Πολύζος με τη Ρούλα Σπύρου και Μαρίας Στεφάνου.

Γάμοι:

Στις 12 – 1 έγιναν οι γάμοι της Ελένης Α. Σέρρα και του Χρήστου Σιδέρη, στην Αθήνα.

Στις 25 – 1 έγιναν οι γάμοι του γιατρού Σταύρου Μπούσμπουλα και της γιατρού Φωτεινής Βάγια από την Κοκκινιά, στο Ναό του Αγ. Νικολάου.

• Στις 16 – 2, παντρεύτηκαν στην Καλλιθέα ο Φώτης Ντίνος και η Φωτεινή Κλείτσα από τα Γιάννινα.

Θάνατοι:

Πέθαναν: Στις 6 – 12 – 85 ο Νικόλ. Κασέτας από το Μολυβδοσκεπάστο, στα Γιάννινα 64 χρονών.

• Την 1 – 1 – 86 ο Νικολ. Καραμουράτης στην Κόνιτσα.

• Στο Γηροκομείο Κόνιτσας την 3 – 1 η Αφροδίτη Ν. Παπανικολάου, από την Πλαγιά, σε ηλικία 78 χρονών.

• Η Καλλιόπη Στέφου 76 χρόνων, στην Καλλιθέα την 15 – 1.

• Το αβάπτιστο νήπιο Γιάννη Μουρεχίδη (5 – 1).

• Η Αλεξάνδρα Απ. Ζάκοπούλου 84 χρονών την 21 – 1.

• Ο Χρήστος Γ. Μπούνας, 22 χρόνων την 9 – 2.

• Ο Χαραλ. Ευθυμίου από την Οξυά, 72 χρόνων την 4 – 2.

• Ο Δημήτριος Ευαγγέλου την 26 – 2 σε ηλικία 92 χρόνων.

Γέγιος Ιωάννης Μόλιστα 500	Δήσιος Κων/νος Αγ. Βαρβάρα 500
Χατζηεφραιμίδης Νίκος, Κόνιτσα 500	Λάμπρου Γρηγ. Καλλιθέα 500
Κούγιας Παναγιώτης, Κόνιτσα 500	Προπόδης Βασίλης, Πηγή 500
Αναστασιάδης Κων/νος, Αθήνα 500	Κιτσάκης Βασίλης Αθήνα 500
Ιερέας Οικονόμου Αθανάσιος	Μουρελάτος Βασίλης, Αθήνα 500
Κόνιτσα 500	Βόσιος Παύλος, Κόνιτσα 500
Καττής Νίκος Αλεξάνδρεια Ημαθίας... 500	Δήσιος Γιώργος, Κόνιτσα 500
Πλατής Βασ. Αλεξάνδρεια Ημαθίας ... 500	Οικονόμου Σπύρος, Κόνιτσα 500
Σκούμπος Γιώργος, ... 500	Τσιλίδης Χ. Σπύρος, Τράπεζα 500
Ζακόπουλος Απόστολος, Κόνιτσα 500	Κούση Ζώη Ουρανία, Αθήνα 500
Χατζηεφραιμίδης Σάββας 500	Γκόρτσος Κλέαρχος, Αθήνα 500
Μακάριος Γεώργιος 500	Ζάρρου Ευγενία, Αθήνα 500
Βλάχος Απόστολος 500	Γάτσιος Δημήτριος, Γιάννενα 500
Λαμπρίδης Βασίλης 500	Στέκι Νεολαίας Βελβενδού, Κοζάνης 500
Λέτσιος Γεώργιος 500	Ιωάννου Σταύρος, Κατούνα 500

ΣΠΥΡΟΣ Β. ΦΙΛΙΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ
& ΣΥΜΒΟΥΛΙΩ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΑΙΟΛΟΥ 100	32 17 739
(ΧΑΥΤΕΙΑ)	ΤΗΛ. 32 17 555
4ος ΟΡΟΦΟΣ ΓΡΑΦ. 406	32 50 444
ΑΘΗΝΑΙ	ΟΙΚΙΑΣ: 76 40 207

Νίκη Σ. Γκουντουβά
Δικηγόρος
 Γραφείον: Σταδίου 48
 8ος όροφος - Αθήναι
 Τηλ. 3210.807

ΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΧΝΗ ΓΑΚΚΟΥΛΗ

ΤΕΚΤΟΝΑ ΜΠΛ/ΚΟΥ-ΠΟΛΕΟΔΟΜΟΥ

ΝΙΤΣΑ τηλ 22330

ΚΤΙΡΙΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΥ

εια εξωφύλλου: Γιάννη Σακκούλη

«ΚΟΝΙΤΣΑ»
 Ε.Π.Ε.

**ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ
 ΔΟΜΙΚΩΝ
 ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
 ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ**

**ΜΠΟΥΛΤΟΖΕΣ - ΦΟΡΤΩΤΕΣ ΤΣΑΠΕΣ
 ΚΟΜΠΡΕΣΕΡ - GRADAR - ΟΔΟΣΤΡΩΤΗΡΕΣ
 ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΛΑΤΟΜΕΙΟΥ
 ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ - ΣΥΓΚ/ΣΕΙΣ ΓΕΝΙΚΩΣ**

ΣΩΤ. ΛΩΤΟΣ & Β. ΧΑΤΖΗΜΕΛΕΤΙΟΥ

ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ 10 * ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ
 ΤΗΛ. 51.38.315